

Κόνιτσα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ:

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1980

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 10

Ταχ. Διεύθυνση: Λάμπρος Βλάχος
Αχαρνών 208, Αθήνα Τ.Τ. 821,
τηλ. 8649.476

Συντακτική Έπιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΥΤΟΣ δικηγόροι
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ γεν. ἀρχίατρος ἐ.ἀ. — ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ συν)ρχης ἐ.ἀ.
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ ἐκπαιδευτικός.

Ανταποκριτής στὴν Κόνιτσα καὶ τὰ Γιάννινα: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΓΘΥΜΙΟΥ, Κόνιτσα

‘Η Κόνιτσα πανελλήνιο κέντρο γιορτασμοῦ τῆς 28ης Οκτωβρίου

Πάνωπλος ἔξόρμησε τὸ μουντὸ ἐκεῖνο πρωινὸ τῆς 28ης Οκτωβρίου 1940 ὁ εἰσθολέας, γιὰ τὸ στρατιωτικό του περίπατο, ὥπως φανταζόταν.

Ήταν τέτοια ἡ ιατάσταση στὸν κόσμο τὴν ἐποχὴν ἐκείνη, ποὺ δικαιολογοῦσε τὴν αἰσιοδοξία του ὅτι ἡ Ἑλλάδα θὰ ἀποτελοῦσε εὔκολη λεία γι' αὐτόν. Η Εὐρώπη όλόκληρη εἶχε σαρωθεῖ ἀπὸ τὶς ὄρδες τοῦ ἀξονα, ἡ Ἀγγλία πάλευε ἀπεγνωσμένα νὰ ιρατήσει τὸ νησί της, ἡ ΕΣΣΔ καὶ ἡ Ἀμερικὴ οὐδέτερες.

Ποιός λοιπὸν θὰ τολμοῦσε νὰ ἀντιπαραταχτεῖ στὰ «όκτὼ ἐματομύρια λόγχες» τοῦ Μουσολίνι;

Ἐδῶ βρίσκεται όλο τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ελληνικοῦ Λαοῦ.

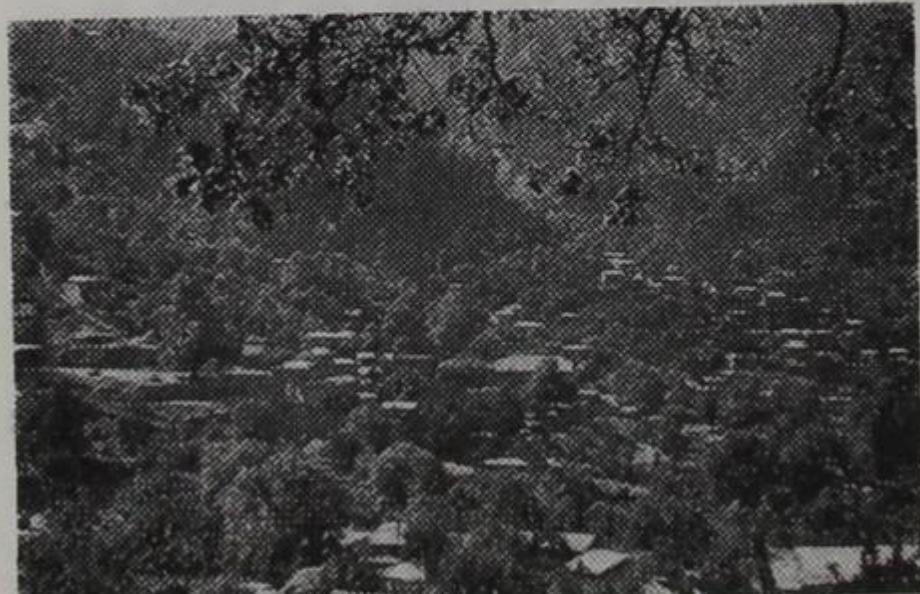
“Οπως τὸ 1821 μέσα στὸ σκοτάδι τῆς «ἱερᾶς συμμαχίας» ποὺ ἀποθάρρυνε καὶ ἀντιτάσσονταν σὲ κάθε ἐπαναστατικὴ κίνηση, οἱ “Ελληνες τόλμησαν καὶ ἔστρεψαν μὲ ἄμετρες θέσεις, τὴν κίνηση τῆς Ιστορίας πρὸς τὸ μέρος τους, ἔτσι καὶ τὸ 1940, τόλμησαν αὐτοὶ πρῶτοι γιὰ νὰ χαρίσουν στὸν κόσμο τὴν πρώτη νίκη κατὰ τοῦ φασισμοῦ.

Τὰ γεγονότα είναι γνωστά, στοὺς παλιότερους μάλιστα, ποὺ ζήσαμε τὴν μεγάλη δοκιμασία καὶ εὐφρανθήκαμε τὸ μεγα-

λεῖο τῆς Εθνικῆς μας ἔξαρσης.

Στὴ γραμμὴ τοῦ Καλπακιοῦ ὁ ἔχθρος καθηλώθηκε μπροστὰ στὴν ὁχυρωματική μας γραμμὴ καὶ στὰ στήθη τῶν ἀνδρῶν τῆς Ηπειρωτικῆς 8ης Μεραρχίας. Στὸν τομέα τῆς Κόνιτσας, χωρὶς ὁχυρώσεις καὶ μόνον μὲ ἐλαφρὰ στὴν ἀρχὴ τμήματά μας ἀντιμετωπίστηκε ἡ αἰφνιδιαστικὴ εἰσθολή. Αποφασιστικὰ καὶ θαρραλέα. Μὲ τὶς γυναῖκες τῶν χωριῶν μας, τὴν «γυναίκα τῆς Πίνδου» στὴν πρώτη γραμμή, φορτωμένη τὰ πυρομαχικὰ καὶ τὰ τρόφιμα τῶν μαχίμων μονάδων.

Οι μάχες τῆς Λυκόρραχης, τοῦ Κάντσικου, τῆς Φούρκας, οἱ μάχες στὴ Χαράδρα τοῦ Αώου συγκράτησαν στὴν ἀρ-

Τὸ Δίστρατο.

χὴ καὶ κατάληξαν ἔπειτα στὴ συντριβὴ τῆς Ἰταλικῆς Μεραρχίας «Τζουλια» που πλησίαξε τὸ Μέτσοβο γιὰ νὰ ύπερκεράσει όλόκληρη τὴν ἀμυντικὴ μας γραμμή.

Ἐδῶ ἀνάμεσα Φουρκα, Σαμαρίνα, Διστραχτο, Πάδες, Παλαιοσέλι, Ἐλεύθερο, ἐγκλωβίστηκαν καὶ κατάρρευσαν οἱ Ἀλπίνι. Ἡ νίκη ἐδῶ στὴν Ἐπαρχία μας πρωτοπλωσε τὰ φτερά της γιὰ νὰ πετάξει ὡς πέρα Βαθιὰ στὸ Τεπελένι.

Ἡ 25η Μαρτίου καὶ ἡ 28η Ὀκτωβρίου είναι οἱ δυὸ μεγαλύτερες ἐθνικές μας ἐπέτειοι μέσα στοὺς τόσους καὶ τόσους μεγάλους σταθμοὺς τῆς νεώτερης Ἰστορίας μας.

Κι ὅπως κέντρο τοῦ Πανελλήνιου γιορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου είναι τὰ Καλάθρυτα, ἡ Ἀγία Λαύρα, ἔτσι κέντρο τοῦ Πανελλήνιου γιορτασμοῦ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου πρέπει νὰ γίνει ἡ Κόνιτσα, ἡ Πόλη τῆς περιοχῆς, ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας που σημειώθηκαν οἱ πρῶτες νίκες ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν κι ἔδωσαν φτερὰ στὴ νικηφόρα προέλαση τοῦ στρατοῦ μας.

Στὴν Κόνιτσα ὁ ἐπίσημος ἑορτασμὸς τῆς μεγάλης ἐπετείου. Στὴν Κόνιτσα γι' αὐτὸν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ἡ Κυβέρνηση, οἱ ἀντιπροσωπεῖες τῶν πνευματικῶν μας Ἰδρυμάτων. "Οχι γιὰ πανηγυρικοὺς λόγους τῆς στιγμῆς. Ἀλλὰ γιὰ ἐθνικά λόγου καὶ τέχνης, διαλέξεις, ἐκθέσεις, συναυλίες, θεατρικὲς παραστάσεις, μὲ σκοπὸ τὴν συντήρηση καὶ ἀναζωπύρωση τῆς Ἰστορικῆς μνήμης καὶ τὴν οικλιέργεια καὶ ἀνάπτυξη τῆς Ἐθνικῆς ἐνότητας καὶ δύμοψυχίας, αὐτῆς που θαυματούργησε τὸ 1940.

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τῆς Κόνιτσας, τὰ Κοινωνικὰ Συμβούλια τῶν χωριῶν μας, ὁ λαὸς τῆς περιοχῆς μας, οἱ ἀδελφότητες τῶν χωριῶν μας στὴν Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, οἱ σπουδαστὲς καὶ ἡ νεολαία τῆς Ἐπαρχίας μας, ἀς προετοιμάζουν ἀπὸ τώρα τὴν ἀναγκαῖα ὑποδομὴ γιὰ νὰ γίνουν ἀπὸ τὸ 1981:

ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΕΣ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ.

ΚΟΝΙΤΣΙΩΤΙΚΑ

'Απόδοση δικαιοσύνης

Μὲ ὅλους τοὺς προσδόκεις φωτίζεται τὸ μέρες αὐτὲς ἡ σκηνή. Οἱ πρωταγωνιστὲς ἔλοι ἐκεῖ. Καὶ πὸ ἔργο τῆς 28ης Ὁκτωβρίου, καθὼς εἶναι τὸ μοναδικό, ἔχει μόνο πρωταγωνιστές.

Εἶναι ὁ "Ελληνας στρατιώτης ποὺ ἀντεῖ στὴν πρώτη εἰσβολή, ξετρύπωσε ὑπερά τὸν ἔχθρο ἀπὸ τὴν Φουρκα, τὴν Λυκόρρωχη, τὸ Κάντσικο καὶ ἀπὸ τὴν χαράδρα τοῦ Ἀώου, θιέλυσε τὴν Μεραρχία Τζουλια στὸ Δύστρατο, τὶς Πάδες, τὸ Παλιοσέλι καὶ τὸ Ἐλεύθερο καὶ ἔξορμησε ἀπὸ τὴν Κόνιτσα, τὸ Καλπάκι καὶ τὴν Γκραμπάλα γιὰ νὰ τὸν κυνηγήσει μὲ τὴν ξιφολόγχη ὡς τὸ Τεπελένι.

Εἶναι ὁ ἵππεας, ἄνθρωπος κι ἄλογο μιὰ ψυχὴ, μὲ τὴν ἕδινα μαραγή κι αὐτός: «ἄέρα», «ἄέρα!» διέπλα ἡ μπροστὰ ἀπὸ τὸν πεζικάριο.

Εἶναι ὁ κανονιέρης τοῦ πυροβολικοῦ μας, ἀγκυαλιὰ μὲ τὸ φλεγόμενο μανόνι του. Εἶναι ὁ ναύτης μας, ὁ αεροπόρος μας. Εἶναι οἱ ἡγήτορες, ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ μας.

Αλλὰ τὸ ἔργο δὲν διδάσκεται στὴν Ἀρχαία Λαύρα, βποὺ τοὺς γυναικείους ρόλους τοὺς ἀναλάδικους δικῆρες. Ξετυλίγεται στὴν Πίνδο τὸ 1940. Καὶ στὴ σκηνή, νά! γυναικες. Πραγματικὲς γυναικες, πλήθος γυναικες, ξυπόλυτες, ζαλικωμένες πρόφυτα καὶ πυρομαχικά, πορεύονται μὲ τὴν ψυχὴ στὰ δόντια, γειμάτες Ελλάδα. Καὶ πίσω τους καὶ διέπλα τους, γερόντοι καὶ παιδιά. "Ολη ἡ Ελλάδα στὴ σκηνή, κι οἱ ζωιτανοὶ μαζὶ κι οἱ πεθαμένοι.

Μὰ δὲν σᾶς φαίνεται κάποιο πενό; πώς αἴποιος μένει: Ιστὴ σκιὰ καὶ πρέπει ἐπιτέλους νὰ τὸν φέρουμε στὸ προσκήνιο;

Πέριασσαν ἐξάλλου 40 χρόνια ἀπὸ τότε. Γνωστὸς εἶναι, ισᾶς τὸν παρουσιάζουμε. Εἶναι ὁ ἔχθρος τοῦ 40. Ο Ἰταλὸς στρατιώτης.

"Οχι ὁ παραμπικιέρος κι ὁ μελανοχιτωνος ἀξιωματικός, που στὴν Κατοχὴ ἀνηφόριζαν πρὸς τὴν ἀγαρά τῆς Κόνιτσας ἀπὸ τὸ Ιηττεριγόνο ΠΙΚΠΑ καὶ τὴν Ἀγαγωστοπούλειο φρεισκοϊκυρισμένοι, φρεσκοϊδεριμένοι μὲ μουσολίνεια πέζα, γιὰ νὰ

Οι έπιχειρήσεις στήν έπαρχία μας τό 1940

Τοῦ κ. ΠΑΝΤΕΛΗ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ

Φάλαγγες τῆς Μεριαρχίας Φεράρα, εἰδυκὰ καὶ τροφερὰ ἔξοπλισμένες, εὐσέβουσαιν απ' ὅλες τις μεριὲς ιστήν θέπαρχία τῆς Κόγυνσας. Αρματωμένες μὲ σέλενα στρατηγικὰ καὶ ταχιτικὰ ισχέδια καὶ προτικούσιμένες μὲ τὴν πεποιθηση μιᾶς ἀνεμπόδιστης γρήγορης προέλασης ἔστι ποὺ ὑπολόγιζεν μὲ βεβαιότητα πώς τὸ δραδάνκι τῆς 28.10. 1940 θάπισαριναν τὸ ηαφεδάκι τοὺς στὰ Γιάννινα, στὸ Μέτσοβο, στήν Πρέσεζα.

Ἐτσι ξεκίνησαν κεῖνο τὸ φθινοπωρινὸ ξημέρωμα, τὸ μουντὸ ὅπ' τὴν διμίχλη, τὸ σκιστάδι, τὸ ψιλόδροσχι. Ἐκλεγει ὁ δουρκωμένιος αὔρουνδος ποὺ τὸν ξέσχιζεν τραχιὲς καὶ ἐκερήξεις λέγκαυροφλεγῶν δόξιδων. Ήτουν προπαρασκευαστικὴ βαλὴ ποὺ ἔκαψε νῦντιβριγναῖν καὶ νῦντιβριγναῖν τοις οἱ φεματιές, οἱ χαράδρες, τὰ βουνά, τὰ λαγγάδια καὶ οἱ ποιτουμὲς τοῦ Αώου, τοῦ Σαραντάπορου, τοῦ Γοργοπόταμου καὶ

ξεπεράσαν τὸ πλέγμα ηατωκερότητας, τὴν ἐνιοχὴ τῆς ήσταις ποὺ εἶχε φωλιάσει στήν ηαρδιά τοὺς. Αὔτοὶ ήσαν οἱ λίγοι.

Τὸν Ἰταλὸ σπρατιώτη σᾶς παρουσιάζουμε. Τὰ ἐκατομμύρια Ἰταλούς. Αὐτοὺς ποὺ «δειλούς» τοὺς ἀνεβάζουμε, «δειλούς» τοὺς ηατεβάζουμε.

Λόγοι σκοπιμότητας τόπε. «Ομως καρὸς νὰ ἀναθεωρήσουμε. »Οχι δὲν ήταν δειλοί, ήταν μάλιστα καὶ θαρραλέοι. Γιατὶ μήπην παστεύσιντας στὰ ηασμοκρατορικὰ σχέδια τοῦ Ντοῦτσε καὶ θλέποντας τὸν ζηδικὸ πόλεμο ποὺ μᾶς ἔκανεν, θυτέδρασαν μὲ χιλιούς δυὸ πρόποντος. Βόλιες ἵταλικῶν ἀεροπλάνων, πυριοδόλων καὶ ὅλμων ἐπεφταν ηαντά μας καὶ δὲν ἔσκαγαν κάποια. «Εργο τολμηρῶν Ἰταλῶν ἀντιφασιστῶν ήταν τὸ ηακμποτάζ. Ἰταλοὶ ἀεροπόροι, δχιλιγιες φορές, ἀδειαζαν τὶς ηαρμένες τῶν ἀεροπλάνων τους μακριά μας, ἐνῷ ήταν ηύριοι τοῦ ἀέροις, καὶ ἔμενες δρεθήκαμε ἀκάλυπτοι στὴ διαύθεσή τούς. »Απ' αὐτοὺς τοὺς «δειλούς» ήταν ὅσοι ηαργότερα ἐντάχθηκαν στὸ Ελληνικὸ ηαντάρτικο καὶ πολέμησαν γενναιότατα τοὺς Γερμανούς. Καὶ πάλι

τοῦ Βοϊδομάτη. Φούντωναν οἱ πυρκαγιὲς ἀπ' ὅλες τὶς μερὶς καὶ ἀνασκάπονταν τὰ σύναρά μας. Οἱ φαντάροι μας, ιστήν κεφαλὴ τῶν προσφυλακῶν, θύμωνταν «τοῦ πατρίδαιον ἑδάφους». Τρεῖς ηαύρινες φάλαγγες εἰσβιαλῆς ἀρχισαν μὰ προχωροῦν μετὰ τὴν ἀπαγκούμετριση καὶ τὸν ὑποχωρητικὸ ἐλιγμὸ τῶν ηανορκιστῶν δύναμεών μας. Η πρώτη (ἡ Σολίνα) μπήκε ἀπὸ Μέρτζιανη — Μπουραζάνη. Η διεύτερη (Τρίτσα) ἀπὸ τὸν Ἀμάρικαντο - Πυρήγο. Καὶ τῇ πρίτη, ἀπὸ τὸν ηαρειο Γράμμο - Πληράτι.

Οἱ φάλαγγες Σολίνα - Τρίτσα, μετὰ τὴν Κόγυντσα, ηαυτέληξαν ηαγριλίουσες πρὸς Καλπάκι καὶ ηαθηλώθηκαν πρὸ τῆς Τηραιμπάλας. Εὐδικὲς φάλαγγες τῶν 8ου καὶ 9ου συνταγμάτων ηαλιπιγγιατῶν (Ἀκουτστα - Βιτσέντισο) μπήκαν ὅπερ διουνὸ Πυρσόγιουνης μὲ ηαπεύθυνση τῇ μὲν πρώτῃ πρὸς Στράτσιανη - Μόλιστα - Κλέφτης -

αὐτοὶ συγκρότησαν τὶς ηαξιαρχίες τῶν παρτιζάνων στὴ Β. Ἰταλία καὶ ἔπιασαν μὲ τὰ ηδια ποὺ τὰ χέρια τὸ Μουσολίνι καὶ τὸν ηαρέμασαν ηανάποδα.

«Ἄις ἀποδώσουμε τὸ δίκαιο στὸν Ἰταλὸ σπρατιώτη. Εἴγουι αὐτὸς ποὺ στὴν Κατοχὴ πειρυοῦσε δίπλα μας στὴν ἀγορὰ τῆς Κόγυντσας χωρὶς τὴν ἔπαρση τοῦ γυκητῆ, ποὺ δὲν τὸν χωροῦσε τῇ φόρμᾳ τοῦ ηαταχτητῆ, μᾶς ἔβλεπε μὲ ἀνθρώπινο νόημα καὶ πραγουδαῦσε μάλιστα ηαρυφὰ τὸ δικό μας ηαραγούδι «Κορδεῖδο Μουσολίνι...».

Σ' αὐτὸν ἀς φέξουμε γιὰ λίγο τὸν προσκλέα μας.

Καὶ μὲ τὴ γενναιότητα τῶν γενητῶν τοῦ ποιλέμου, ἀς στείλουμε τὶς μέρες αὐτὲς τῆς ἐθνικῆς μας γιαρτῆς καὶ στὸν ἀντίπολο τοῦ 1940 ἔναν ηαυτερινό, ποὺ ταξιδιώτας τοὺς αιθέρεις θὰ τὸν δρεῖ ἐκεῖ στὴν Ἰταλία ηατὰ εἰρηγκικά του ἔργα.

Νὰ εἴτε δέδαιοι, θὰ σηκώσει τὸ ηαριό του, θὰ φωτιστεῖ «δ πρόσωπο τοὺς ἀπὸ χαρὰ καὶ θὰ μᾶς τὸν ἀνταποδώσει μέ τὸ δικό του «Βίβια Γηρέτσια».

Λ. Β.

Σμόλικας. Και παράπλευρά της η δεύτερη μὲ κατεύθυνση πρὸς Καυτάνιανη - Γύφασα - Ταψιπούρι - Φουρκα. Πάνω δὲ ἀπὸ τὴν γραμμὴν Ἀσημοχώρι - Χιονιάδες - Κουκούλι μπῆκαν τρεῖς ίπποι φάλαγγες ἀλπικούστων. (Τσιδινάλε - Τζεμόνα - Σολμέτσο) μὲ κατεύθυνσην τὴν πρώτην πρὸς Βούρμπουσανη - Λαγκάδια - Κάντσικο - Φουρκα - Σαμαρίνα. Ἡ δεύτερη πρὸς Γοργοπότανο - Ὁξύα - Θεοτόκο - Κάντσικο - Φουρκα - Σαμαρίνα. Καὶ τὴν τρίτην πρὸς Σταυρὸν - Μούκα Πέτρα - Ἀετοφυλλίτσα - Πάτακια - Λυκόραχη - Κάντσικο - Φουρκα ἀλπ.

Καὶ ἀκόμα δύο λόγοι μὲ κατεύθυνση ἀφ' ἑνὸς πρὸς Κιάφα (ὑψ. 2.400) καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς Σιούφλιανη (ὑψ. 2.150) - Φαρμάκι - Γράμμο - Κόζιανη - Παλιοχώρι - Κατιαρύκι. Ὅλων τῶν φαλάγγων ἀλπικούστων ποὺς ἔχουσι πρὸς Σμόλικα, ἀπόσειρος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς ήταν: συνάπτηση στὸ Μέτσοβο.

Ἐμεῖς, ἀπὸ ἀποφῆτην δυνάμεων στὰ σύνορα, εἴχαμε φαντάρους ἡπειρῶτεις μεγάλων αλάσεων, προειπιστρατευμένους μὲ τὰ ψηφία τοῦ Μεταξᾶ. Στὸν τομέα Μπουράζανιον ήταν στὸ τάγμα Ἀποστολῆς, ἀνὰ μία διμάδια παλινβόλων στὸ Ἀγδιονοχώρι καὶ στὴ Μέρτζιανη, ἕνας οὐλαρμὸς συνδέεις 6,5, ἕνα φυλάκι. Μηρχάκων γι' ἀνατίναξη τῶν πριῶν γειφυρῶν: Μέρτζιανης - Μεσογέφυρας - Μπουράζανιον, τὰ 15, 16, 17 καὶ 18 συμοριακὰ φυλάκια καὶ τίποτε ἄλλο.

Δεξιὰ ήταν τὸ τάγμα Κονίστης (Γιγας) καὶ ἀκόμα δεξιότερα, τὸ ἀπόσπασμα Πίνδου μὲ ἔδρα του τὸ Ἐφταχώρι. Τοῦτο εἶχε τὸ 51ο Σύνταγμα (ἀνταστροφῆς Μεσορῆς), τὸν 1ο λόχο προκαλύψεως (Βούρμπουσανης) ποὺ δργανικὰ ἐνήρκειστὸ τάγμα τῆς Κόνιστας. Μιὰ ὅρειν. πυροβολαρχία τῶν 75 χ., ἕναν οὐλαρμὸν συνδεείας 6,5 καὶ ἕναν οὐλαρμὸν ἐπιπικού. Σὰν ἐφεδρεία του εἶχε τὸ III/51 Τάγμα, κυνούμενο μεταξὺ Πενταλόφου - Ἐφταχωριστοῦ. Τὸ ἀπόσπασμα ικανεῖχε τὴν ἀμυντικὴν γραμμὴν Φλάμπουρο - Κόζιανας - Πρ. Ἡλίκις - Κάμενη - Τσεμπάνη. Καὶ χωριζόταν σὲ τρεῖς σημεῖα. Τὸν δεξιὸν τομέα στὸ βόρ. Γράμμο - Παλιοχώρι. Τὸν κεντρικὸν στὴν Ὁξύα καὶ τὸν ὅριον περὸν στὴ Μόλιστα.

Ἀπὸ ἀποφῆτην δύναμιν ὑπῆρχαν πεντάρια πράγματα φτιαγμένα ὀλέξοδια ἀπὸ τὸ καλοκαρικὸν μὲ προσωπικήν ἐργασία τῶν γυναικόπιστῶν τῶν γύρω χωριών. Ἡ Μελισσόπειρα, τὸ Μάζιου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἄλλα γωριὰ ὁ Ἀμάριαντας, ὁ Πύρρος, ἡ Πυρσόγιανη, ἡ Βούρμπουσανη, τὸ Ἀσημοχώρι, οἱ Χιονιάδες, τὸ Γαργοπόταμο, τὸ Πληκάτι, ἡ Ὁξύα, ἡ Θεοτόκο, ἡ Αετομηλίτσα, ἡ Ζέρια, ἡ Λυκόραχη, τὸ Κάντσικο, ἡ Φουρκα ἀλπ. ποὺ πρόσφεραν τόπεις καὶ τὴν μπουκιά τους ὡπὸ τὸ στόμα τους, πολλὰ θὰ θυμοῦνται ὡπὸ τὴν ἐργασία αὐτή.

Λέει ἡ Ἰστορία Σπριατοῦ: «Τὸ Ἀπόσπασμα Πίνδου γενικῶς εὑρεθὲν πρὸ υπερσέρων δυνάμεων ἡγιαγκάσθη νὰ παρατηθῇ τῆς ἀμυντικῆς ὀποστολῆς του καὶ νὰ ἐλιχθῇ ἰποχωρητικῶς».

Γε' αὐτὸς ἐπῆλθε τὸ ρῆγμα τῆς Πίνδου ὡπὸ τὶς πρῶτες μέρεις ποὺ πολέμου, ποὺ τόσο θαρρήσει τὸ Πενικό Σπριατηργεῖο καὶ ἀναστάτωσε ὅλο τὸν κόσμο. Μὲ τὴν δυναχύρη του τὸ Ἀπόσπασμα ξεθάριεψε τοὺς ἀλπικούστες ποὺ εἰσέδύοντας στὶς βαθιεῖς χαράδρες Σαραντάπαρους καὶ Ἀώου καὶ συναρφαλώνοντας στὶς διωσαμένες παρυφές τοῦ Σμόλικα, μπῆκαν στὰ χωριά Παλιοσέλι, Πάδεις, Αριατία, Δίστρατο καὶ πελικά στὶς 2.11.1940 στὴ Βωβούσα.

Οἱ Μονάδες τοῦ τομέα Μπουράζανιου συμπτύχθηκαν κανονικά, ωφοῦ ἐκτέλεσαν τὴν ἀμυντικὴν ὀποστολήν τους καὶ, τύλιψαν μὲ τὸ Ιχέδιο, τὸ βράδυ τῆς ἐπομένης (29.10.1940) μπῆκαν στὴν κύρια γραμμὴ ἀντίστασης (Καλπάκι - Γκραμπάλα).

Τὸ Τάγμα τῆς Κόνιστας, χάνοντας ἔαφηκά τὴν πρὸ τὰ διεξιά του ἐπαφὴ μὲ τὸ Ἀπόσπασμα Πίνδου, ἀναγκάστηκε νὰ συμπτύχθει ἐπεισημένα πρὸς Λάκα Αώου πιάνοντας τὴν υψώματα τοῦ Βρυσσοχωριού, ὅπου ἀντέταξε ὅλη τὴν ἴμβυντική του δυνατότητα στὸ ἀλλεπάλληλα κύματα τῶν ἐπιτιθέμενων ὀλπικούστων, μὲ κίνδυνο νὰ ξεμείνει ἀπὸ πυρομαχικά. "Αν μάλιστα οἱ Ιταλοὶ ἔπικαν Μέτσοβο, τόπεις μοιραία καὶ δέσμων καὶ ὀλικαρισία θὰ ήταν ἡ κατάρευση τῶν πάντων. "Οιωνὶς ὁ Ἐλληνας Θεὸς φώτισε τὴν Διοσκηνή τῆς ἡπειρώτηκης VIII Μεριχίας, ποὺ σήκωνε ὅλο τὸ βάριος καὶ τὴν εὐθύνη τοῦ πολέμου, νὰ πά-

ρει μιάν εύστοχη γρήγορη διπόφαση: Ν' αγωνιστεῖ «έως έσχατων» ἐπὶ τόπου και νὰ μὴ διποχωρήσει, καθώς τῆς ἔλεγε τὸ Γέν. Στρ/γεν. Τὴν ὕδια ώρα την συγκρότησε τὸ Ἀπόσπασμα Ἀώου (ἀντ/ρχη Φριζή Μαρδοχαίου - Ἰσραηλίτη Γεαννιώτη) μὲ μισιάδες: τὸ Τάγμα Κονίτσης, ἵνα ἀλλο τάγμα ποὺ δρυσκόταν κείνη τὴν ὥρα στὴ Λάιστα και μιὰ Πυροβαλαρχία. Ἡταν τὸ μετέπειτα περίφημο Ἀπόσπασμα Φριζή ποὺ ἔχει στὸ ἐμεργητικό του και τὴν κατάληψη τῆς Χότσιας (5.12.1940) κι ἐκείνη τοῦ διδυκοῦ αόρμου τῆς Κλεισσύρας, μπρὸς στὸ Τεπελένι.

— ● —

Καρικά φαρὰ στὰ ύψωματα τοῦ Βρυσοχωρίου, διπως και τὸ ὅλη τὴν Πίνδο, τέλειωναν τὰ πυροβαλαρχικὰ κι οἱ Ἰταλοί, παρὰ τὶς φοιτερὲς διπώλιεις τους, δὲν ἔνοιστον ή διγανόψουν τὴν προέλασή τους στὴν ἀπέναντι ὁχθη τοῦ ποταμοῦ. Γι' ὀλεφαδιασμὸς ἐπὲ πυροβαλαρχικά, προφή και μοιή ἀπὸ Γιάννινα οὕτε κουδέντα νὰ γίνεται. Ογδόντα περίπου χιλιομέτριων δρόμοις ἡμιογκός χώρυζε τὸ Βρυσοχώρι ἀπὸ ἐκεῖ.

Τὰ πλησιέστερα ἀνεφαδιαστικὰ κληράκια ἀδύνατο νὰ προωθήσουν τίποτα χωρὶς μεταγωγικά. Κριτικότατες ωριες γιὰ τὸ Ἀπόσπασμα, γιὰ τὸ παυχημένο τοῦ Σμόλικα, γιὰ ὅλους.

Μόνον γιὰ τὶς εὐδαιμόδεις τῶν ἀλπινιστῶν, ποὺ ἀνεφαδιάζονται, ἀν ἥθελαν, και «ἀπὸ ἀέρος», ἢ ἀπόσταση Βωβοῦσα - Μέτσοβο ήταν ἔνας σπόρ - περίπατος.

Ἐποιείτε λοιπὸν μὲ κάθε διπειράνθρωπη θυσία νὰ φένσουν σύντομα στοὺς μαχητὲς - φαντάσματα πυροβαλαρχικά... «ἄλλως... ἐάλω ἢ Πόλις...». Σ' αὐτὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἔσχατῆς ἀπόγνωσης, τὸ σκληρότατα συμβολικὸ και θαυμάσιμα πραγματικό, μιὰ σπίθα δειλῆς ἐλπίδας ἔειπήδησε οὖν σύνθημα και σπινθήρισε και τὸ λέκχητρισε τὶς καρδιὲς τῶν γυναικῶν και τῶν διμόχων τῶν χωριῶν τῆς ἐπαρχίας τῆς Κόνισσας. Και γυγάντιων οἱ γυναικες. Οἱ γυναικεις τῆς Πίνδου. Και ὑποκατέστησαν κατὰ τὸν αλύτερο δυνατὸ πρόπος τὴν ἀπούσα ἐπιφελητεῖα ποὺ καταντάει δυσκίνητη ἢ ίδιανη τοποεῖται: μπροστὰ σὲ ἀδιάβατους κι ἀνυπέρβλητους δρεμούς δύγκους κι ἀκόμα δὲν προλαβαίνει ποτὲ στὸ κυνηγητὸ τὴν ἐπά-

μενη νίκη, διπως πάντα σχεδὸν συνέβαινε στὴν ἐκσπρατεία μιᾶς τοῦ 1940—1941.

Κι ἀπὸ τὴ σπίθα αὐτὴ ἔειπήδησαν φωνὲς και φλόγες και φούντωσαν σὸ π και φ τότε οἱ ιδικές μιᾶς πυρκαγιὲς κι ἀναψε ὁ Σμόλικας ἀπὸ ὄχηρη σ' ὄχηρη και φλέγονται ὁ τόπος μαζὶ μὲ τὸν οἰσθολέα - κάνθαριο κι ἀπάλωνα - ποὺ εὐσχάρησε ὑπουργὸς στὸν τόπο μας και στὰ δουιά μιᾶς μέχρι και τὴ Βωβοῦσα. Ο Φριζής, ἀποκρούωντας διαδοχικὲς και προσδευτικὲς ἐπιθέσεις κατάρθωσε τὴν 3.11.1940 μὲ μιάν ἐσχατη θυελώδη ἀντεπίθεση, και πετάξει τοὺς Ἰταλοὺς πέρ' ἀπὸ τὸν Ἀῶ, ὅπότε και μὲ τὶς ἱναρμονισμένες ἐπιθέσεις ὅλων τῶν ὄλλων, ἀπὸ Μακεδονία και Θεσσαλία, Μονάδων, ἐπακινούθησε ὁ γνωιστὸς ἀνγλεῖς μικραθώνιας. Πανηκόβλητες, μαδημένες φάλαγγες αἰχμαλώτων, λέγκαταλεψένοι: γεκροὶ και τραυματίες, διπαθητικωροῦντες φυγάδες ποὺ ἔφεραν τὸ χάλι: τῶν ρεπαλῶν τῆς κρατουσας Σπρωτιᾶς τοῦ Βράγγελ.

— ● —

Απὸ 31.10.1940 ἡ εύθυνη τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς Πίνδου ἀνατέθηκε στὸ Β' Σ.Σ. (Ἀκανθοφάτηγον Παπαδόπουλον Δ.) ήτε σκοπὸ τὸ ἔεικαθόρυστα τῆς ἀνωμαλίας και τὶς ἐπιθετικὲς ἐπιχειρήσεις πρὸς Κόνιτσα - Λευκοβίκι. Και ιρίχτηκαν στὸν ἀγῶνα τῆς Πίνδου: ἡ Ι Μερ/χία (Ὑποστράτηγος Βραχιγὸς Βασ.) ποὺ δρέθηκε τὴν 1.11.40 στὸ Εφταχώρι, τὴν 20.11 στὴ Φούρκα, τὴν 25.11 στὴν Κουτσούφλα:νη. Η Ταξ/χία ἐπιπικοῦ (Συντ/ρχης Δημάρχων Σωκρ.) ἀπὸ Θεσσαλονίκη δρέθηκε τὴν 1.11.40 στὸν αὐχένα Σκιούρτζα τῆς Πίνδου, τὴν 3.11 στὸ Κυρικούρι:, στὶς 6.11 στὸ Κεργόλι, στὶς 10.11 στὴ Σωμαρίνα, στὶς 16.11 στὴ Φούρκα, στὶς 19.11 στὴ Λυκόραχη, στὶς 25.11 στὴ Μπόρδα. Η Μερ/χία ἐπιπικοῦ (Ὑποστρ/γος Σταυρίτης Γ.) ἀπὸ Λαγκαδᾶ δρέθηκε τὴν 7.11.1940 στὴ Βωβοῦσα, στὶς 14.11 στὸ Ελεύθερο και στὶς 19.11 στὴν Κόνισσα.

Τὸ Ἀπόσπασμα Πίνδου τέθηκε στὶς διαπαγὲς τῆς Ι Μερ/χίας ἀπὸ 31.10.1940 γιὰ ἀνασυγκρότηση και ἐπιτιχευρήσεις. Στὶς 2.11.1940 οὐτουκατατάθησε τραυματισμένος ὁ Συντ/ρχης Δαβάκης ἀπὸ τὸν Ταγματάρχη Καραβία Ιωάνν. Στὶς 5.11 ἔμεινε

έφεδρεία της Ι Μερχέας και στις 8.11 διαλύθηκε.

Οι έναρμονισμένες έπιχειρήσεις και η συγδυασμένη ιουλιογική δράση δλων αυτών των μυσάδων και της VIII Μερχέας, έφεραν πόλιτικο όποτέλεσμα. "Εφραξαν τὸ ρῆγιμα Πίνδου, ξερίζωσαν τὸν εἰσβολέα και τὸν μυνήγητον πόσω στὶς φωλιές του, πέρ' ἀπὸ τὴν Κλευσούρα και ὡς τὸ Τεπελένι, σὲ μιὰ γηραιμένη ἀπὸ Πόγραδετς οἴσαμε πάνω ἀπὸ τὴν Χειμάρα. Ο κατ' ἐξοχὴν τὸ πόσις ποὺ θεραπεύατο στην ή στορία τῆς Πίνδου, ποὺ ἀπὸ τραγωδία ἔγινε θριαμβος ἐπικός, εἶναι ἡ επαρχία τῆς Κόνιτσας.

ΕΒΓΑ ΨΗΛΑ ΣΤΟ ΣΜΟΛΙΚΑ

- Τί έχεις μάυρε κόρακα και σκούζεις
(και φωνάζεις;
Μήνα διψάς γιὰ αἷματα, γι' ἀνθρώπι
(να κουφάρια;
"Εθγα ψηλὰ στὸ Σμόλικα, ψηλὰ στὴ
(Σαμαρίνα
νὰ ίδεῖς τῆς μάχης τὸ κακὸ ν' ἀκού-
(σεις τουφεκίδι
πῶς πολεμοῦν οἱ "Ελληνες οἱ ἄνδρες
(τοῦ Δαθάκη
κι οἱ σταυραητοὶ τοῦ Στανωτᾶ, Πε-
(ζούρα και Καθάλα.
Νὰ ίδεῖς κορμιὰ φασιστικά, γεμίσαν οἱ
(χαράδρες,
κακκίνησαν οἱ ρεματιές, ἔθαψε τὸ πο-
(τάμι
κι οἱ Ἰταλοὶ μαντρώθηκαν στὸ δόλιο
(τὸ Γκριζμπάνι.

("Απὸ τὸ βιλίο τοῦ Τάκη Αδάμου:
Τὸ λαϊκὸ τραγούδι τῆς ἀντίστασης)

Τὸ τραγούδι ἀναφέρεται στὴ συντριθὴ τῶν Ἰταλῶν ποὺ ἔγινε στὰ χωριά τῆς Κόνιτσας πὸ Νοέμβρη 1940. Στὸ Γκριζμπάνι ("Ελεύθερο) αίχμαλωτίστηκαν 700 Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ και στρατιῶτες μὲ τὸν δπλισμὸ τους, πιάστηκαν 4 δρειθατικὰ πυροβόλα και τὰ ἀρχεῖα τῆς 3ης Ἰταλικῆς Μεραρχίας Ἀλπινιστῶν «Τζούλια» ποὺ διαλύθηκε.

ΤΙΜΕΣ ΣΤΟ ΝΕΚΡΟ ΛΟΧΑΓΟ

Μὲ πρωτοδιουλία τῆς Ἀνώτατης Πανελλήνιας Ὁμοσπονδίας Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν ἔγιναν στὴν πλατεῖα τῆς Κόνιτσας στὶς 27 Οκτωβρίου τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ Δασκάλου - Ἐφέδρου Λαζαρίου Γιώργου Παπαθεοντακλέους ἀπὸ τὸ Γαργαπόταυμο Κονίτσης, ποὺ ἔπεισε στὸ ὕψωμα Μάλ - Σπάτ (Τεπελενίου) στὸν Ἐλληνοϊταλικὸ πόλεμο στὶς 3 Γενάρη 1941.

Ἡ προτομὴ κατασκευάστηκε ἀπὸ χαλκὸ εἰδουκό. Ὁ δημιουργὸς θέλησε νὰ δύσει στὴν ἔκφραση τοῦ προσώπου ζωγραφισμένη τὴν κακουχία τοῦ πολέμου και τὸν ἡρωισμὸ τῆς μάχης. Ἐπίσης γη αὐτὴ διμοσπονδία ἐτίμησε τὴν τελετὴ μὲ τὴν προσέλευση ἀπὸ τὴν Ἀθήνα και τὸν Πειραιᾶ διακοσίων και πλέον Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν. Τὸ πρόγραμμα τῆς τελετῆς περικλάμβανε τὴν προσέλευση τῶν προσκεκλημένων ἀπὸ δλα σχεδὸν τὰ χωριά τῆς Ἐπαυρχίας, τὴν ἀφεῖη τῶν ἐπιστήμων, ἐπικυνηγόσυνη δέηση, ἀποκαλυπτήρια ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Εθν. Ἀμύνης κ. Ἀδέρωφ, ἐμβολίο σημαίας, διμήτρια ἀπὸ τὸν Διμούριτη του στὴ μάχη ἐκείνη Χρήστο Παπαστυλόπουλο, κατάθετη σηφάνων

"Εκδεση ώμοτήτων τοῦ 1940

Μὲ τὴν εὐχαιρία ποὺ συμπληρώγονται
σαράντα χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ συ-
νεχιστὲς τοῦ ἔργου τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων
καὶ τῶν Σταυροφόρων οἱ φασίστες τοῦ
Μουσουλίνι ἐπέδραμαν διὰ πυρὸς καὶ σι-
δῆρου ἐναντίον τῆς μικρῆς καὶ ἔγδοξης
χώρας μας, παραδίγομε στὸ φῶς τῆς δη-
μοσιότητος ἐνα αὐθεντικὸ γιὰ τὴν Ἰστορία,
ποὺ βρέθηκε ἀπὸ τὸ γράφοντα ἀνάμεσα
σὲ πολλὰ καὶ διάφορα χαρτιὰ τῆς διαλυ-
θείσης Ἐπαρχίας Κοινότητος ποὺ εἶχαν πε-
ταχτῇ πρὸ πολλῶν ἑτῶν στὸν τότε χῶρο
ἀπορριμμάτων κάτω ἀπὸ τὴν Ἀγορά.

"Αν καὶ ζήσαμε, καὶ εἰδαμε μὲ τὰ μά-
τια μας, καὶ ἀκούσαμε μὲ τ' αὐτιά μας τό-
τε πρόσφατα, τὰ γεγονότα τῆς ἐποχῆς ἐ-

κείνης, πιστεύομε ὅτι τὰ αὐθεντικὰ καὶ σύγ-
χρονα γτοκουμέντα εἶναι ἀγώτερα ἀπὸ κά-
θε μεταγενέστερη περιγραφή.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Κόνιτσα, Ὁκτώβριος 1980

Ε Κ Θ Ε Σ Ι Σ

Ωμωτήτων ὑπὸ Ἰταλικῶν Στρατευμά-
των ἐν τῇ Κοινότητι Κοινότητος.

Εἰς τὴν Κοινότητα Κοινότητος εἰσῆλθεν
τὸ πρῶτον τμῆμα τῶν Ἰταλῶν τὴν 30ην
Ὀκτωβρίου 1940 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥ-
ραν 2 μ.μ. ἀποτελούμενον ἀπὸ 150 περί-
που Τουρκαλβανοὺς μὲ 10 - 12 Ἰταλοὺς
στρατιώτας ἀσυρματιστὰς κλπ. μὲ ἐπικε-
φαλῆς ἐνα Ἰταλὸν Ταγματάρχην τὸ ὄνο-
τον.

Στεφάνια κατέθεσαν ὁ κ. Ἀδέριωφ ἐκ
μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἡ Ὀμασπονδία
Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν, ἡ 8η Μεραρχία,
ὁ Βορειογηπειρωτικὸς Σύλλογος, ὁ Νομάρ-
χης, ἐκπρόσωπος τῆς Ομασπονδίας τῶν
Δασκάλων καὶ ἡ οἰκογένειά του.

Τὸν περιμετρό τοῦ ιεροῦ τελετῆς κα-
τέλαβε ἡ διμιλία τοῦ Μητροπολίτη Κοινό-
τητος ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τὸ Βορειογηπει-
ρωτικὸ ζήτημα. Τέλος δάφνινα στεφάνια
εἶχαν ἐποιημένα τὴν Κοινότητα Γοργοποτά-
μου, ὁ Σύλλογος Γοργοποτάμου καὶ οἱ
Πρόεδροι τῶν γύρω χωριών. Ἐπίσης
προσφωνήσεις ἐμπνευσμένες εἶχαν ἐτομά-
τει ὁ ισυνομίλιος τοῦ Βασιλῆς Γερασίμου
καὶ Λάζαρος Γεωργιαδῆς, συγχωριανοὶ
τοῦ, ποὺ ἰδιαφέροντο στὴν ἐν γένει δράση
τοῦ τὴν Εθνικὴ καὶ ιστογενεῖα. Τὸ τελευ-
ταῖο δίκαιο τοῦτο μέρος τῆς τελετῆς δὲν
προσηγματίσθηκε, ἔτι δὲ οἱ Πρόεδροι τῆς
Κοινότητος καὶ τοῦ Συλλόγου Γοργοποτά-
μου καὶ οἱ διλλοί Πρόεδροι γειτονικῶν χω-
ριῶν κατέθεσαν «ἐν σιγῇ», τὰ δάφνινα στε-
φάνια μετὰ τὴ λήξη τῆς καὶ τὴν ἀπογώ-
ργία τῶν ἐποιητήμων, μὲ ἐπακόλουθο νὰ δ-
ικουτσιῶν πολλὰ παράπονα.

N. K.

καὶ σιγὴ 1 λεπτοῦ, ἀνάκρουση Ἐθνικοῦ
Τύμου.

Παρέστησαν ὁ Ἐπουργὸς Ἀμύνης κ.
Ἀδέριωφ, ποὺ ἔκανε μυχρὰ ὥλλα ἐμπερι-
στατικῶν προϊστώντος, ὁ Ἐπουργὸς Ἐργα-
σίας κ. Λάσκαρης, ὁ ὑφυπουργὸς Ἐξωτε-
ρικῶν κ. Ρέντης, ὁ Ἀρχηγὸς ΓΕΣ κ. Κα-
ραγιάνης, ὁ Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Φω-
τόπουλος, ὁ Βουλευτὴς κ. Ιωάννου, ὁ Δι-
οικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας, ὁ Ἀνώτ. Δι-
οικητὴς Χωροφυλακῆς Ηπείρου, ὁ Πρό-
εδρος τῆς Ομασπονδίας Ἐφέδρων Ἀξιω-
ματικῶν, ἐκπρόσωποι τοῦ κλάδου τῶν Δα-
σκάλων, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας Γορ-
γοποτάμου Βασ. Παπαδημητρίου μετὰ τοῦ
Κοινοτικοῦ Συμβούλου καὶ τοὺς περισσο-
τέρους κατοίκους τῆς Κοινότητος. Ο Πρό-
εδρος τοῦ Συλλόγου Γοργοποτάμου Διοικ.
Συκλυτής καὶ πρυμελής ἀντιπροσωπεία,
Πρόεδροι διαιφόρων Κοινοτήτων τῆς Ἐ-
παρχίας, οἱ Διοικητὲς καὶ Στρατιωτικὲς
ὑπρηκὲς Κοινότητος καὶ πλῆθος μόσχου ποὺ
γέμισαν ὁσφυκτικὰ τὸ χῶρο τῆς τελετῆς.
Τυμητικὴ θέση εἶχε λάβει ἡ οἰκογένεια
τοῦ ταμιωμένου (ἡ γυναῖκα τοῦ Εὐγενία,
ἡ γυναικὶ τοῦ Γιάννης Συνταγματάρχης καὶ
Παντελῆς Ἐμπόρος, τὰ μαρίταια του Πα-
νιωραία καὶ Μαρία καὶ δύοι οἱ συγγενεῖς

μα τοῦ δποίου δὲν ἐγγάσθη.

Οἱ Τουρκαλβανοὶ οὗτοι εὐθὺς ἂμα τῇ εἰσόδῳ τῶν προέβησαν εἰς διαρρήξεις διαφόρων καταστημάτων καὶ διαρπαγὴν ἐμπορευμάτων κλπ. ἀρχὴν ποιούμενοι ἀπὸ τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα τῇ ἀνοχῇ βεβαίως τοῦ ἐπικεφαλῆς Ταγχου. Μετὰ δύο ἡμέρας ἐγκατεστάθη ἡ Χωροφυλακὴ (Καραμπινιερία) πλὴν ὅμως καὶ μὲ ταύτην αἱ διαρπαγαὶ ἐσυνεχίζοντο. Μετὰ ταῦτα ἀφίκοντο εἰς τὴν πόλιν μας διάφορα τιμήματα Στρατοῦ Πεζικοῦ καὶ τεχνικῶν ὅπλων ἐναλλασσόμενα καθ' ἐκάστην (Βαρσαλιέροι, Ἀλπίνι, Κένταυροι, Λύκοι, ποδηλατισταὶ, ἐλαφρὰ τάνκς κλπ.). Τὰς δνομασίας τῶν δποίων καὶ Διοικητὰς αὐτῶν δὲν ἐξηκριβώσαμεν. Γιγνώσκομεν μόνον ὅτι οὗτοι ἀνήκον εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἐξ Ἐρσέκας ἐξορμησάσης Μεραρχίας.

Ἐπί τινας ἡμέρας ἐπιστεύθη ὅτι θὰ τηρηθῇ ἡ παρὰ τῶν Ἰταλικῶν ἀρχῶν ἐπισήμως ἐξαγγελθεῖσα δι’ δργάνων τοῦ Φασιστικοῦ Τμήματος Κορυτσᾶς καὶ λοιπῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, (δημοσίᾳ πρὸς τοὺς πολίτας) ἀπόλυτος τάξις καὶ ἀσφάλεια ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τῶν κατοίκων, τοιςὶ ζόντων ὅτι ἡ Ἰταλία μάχεται δῆθεν ὑπὲρ ἐξασφαλίσεως τῶν τριῶν τούτων (ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας). Διέταξαν τὸ ἄγοιγμα τῶν σχολείων, ἐκκλησιῶν, λειτουργίαν ὑπηρεσιῶν κλπ.

Ταχύτατα ὅμως διεψεύσθησαν αἱ ὑποσχέσεις τῶν διότι οἱ Τουρκαλβανοὶ τῇ ἀνοχῇ (ἀν μὴ τῇ συμπράξει) τῶν καραμπινιέρων συνεχίζουν (ἐν κάτω Κονίτη κυρίως) τῇ συμπράξει καὶ πολλῶν γηγενῶν Τουρκαλβανῶν τὴν διαρπαγὴν καὶ λεηλασίαν οἰκιῶν, γεωργικῶν ἐγκαταστάσεων, ποιηγίων, Οἰκοτροφείων, Γεωργικῆς Σχολῆς (Ἀμερικανική) κλπ.

Εἰς μάτην οἱ κάτοικοι διαμαρτυρόμενοι ἐζήτουν τὴν ἐξαγγελθεῖσαν προστασίαν των. Η Ἰταλικὴ χωραφυλακὴ τῇ συμπράξει καὶ ὑποδείξει καὶ τοῦ ἐκ Σαμαρίνης ρουμανίζοντος δργάνου τῶν Διαμαντή, σφόδρα Ἰταλόφιλου, ἀντὶ νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν πρόληψιν τῶν λεηλασιῶν καταγίγνεται εἰς τὴν καθαίρεσιν τῶν τοπικῶν ἀρχόντων καὶ ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ προσώπων τῆς ἐμπιστοσύνης των, εἰς τὴν καθαίρεσιν τῶν πινακίδων δνομασιῶν δδῶν καὶ πλατειῶν καὶ ἀντικατάστασιν αὐτῶν δι’ Ἰταλικῶν,

μὴ δίδουσα προσοχὴν εἰς τὰ παράπονα τῶν δυστυχῶν κατοίκων καὶ ἀρκουμένη μόνον εἰς ψευδεῖς ὑποσχέσεις.

Καὶ οὕτω ἥρξατο ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμέρων μέγας πανικὸς νὰ καταλαμβάνῃ τοὺς κατοίκους. Ἀλλὰ εἰς ἐπίμετρον τούτων ἔρχεται γὰρ ἐπαυξήση τὸν φόδον καὶ τρόμον τῶν κατοίκων ἡ ἀγρία καὶ πρωτοφανῆς εἰς τὰ χρονικὰ εἰσθολή, εἰς ὅλας ἀνεξαρτήτως τὰς οἰκίας, τῶν κατὰ συντάγματα ὑποχωρούντων ἐκ τῆς Πίνδου Ἰταλικῶν στρατευμάτων ἀτινα θραύσαντα θύρας, παράθυρα καὶ παραγκωνίζοντα κάθε ἐμπόδιον (πλὴν ἐλαχίστων ἔξαιρέσεων) διήρπαζον καὶ ἐλεηλάτουν πᾶν τὸ εύρισκόμενον ἐν ταῖς οἰκίαις, τὰ καταστήματα κλπ., εἰς τρόφιμα, ἐπιπλα, ἐμπορεύματα, ρουχισμόν, τιμαλφῆ ἀντικείμενα χρήματα καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι τοῖς ὠρέγετο.

Εἶναι ἀπερίγραπτον τὸ τὶ συνέδη μὲ τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἐν τῇ πόλει μας ἀπὸ τῆς 9ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς ἐκδιώξεώς των ἐκ Κονίτσης.

Εἶναι ἀφάνταστος ἡ ἐπιδειχθεῖσα ἀγριότης τῶν κατοίκων καὶ ἀσέβεια πρὸς τὴν περιουσίαν τῶν κατοίκων καὶ δὴ ἡ καταπάτησις τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας. Οἱ κάτοικοι ἔντρομοι περιήρχοντο τὰς δδοὺς ζητοῦντες βοήθειαν καὶ προστασίαν, ἀλλὰ παρὰ τίνος; Ἀπασι οἱ Ἰταλικαὶ ἀρχαὶ ἐκώφευον, καὶ ὅχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ πρὸς τρομοκράτησιν τῶν κατοίκων, προέβησαν εἰς συλλήψεις (ἀπὸ τῆς 8ης Νοεμβρίου 1940) τοῦ Προέδρου καὶ πολλῶν προυχόντων τῆς Κοινότητος, μεταφέροντες αὐτοὺς δεσμίους εἰς Ἀλβανία ἐδάφη. Ἀπηγόρευσαν αὐστηρῶς ἀπὸ τῆς 8ης Νοεμβρίου τὴν ἔξοδον τῶν κατοίκων εἰς τοὺς δρόμους, οἱ δὲ τυχὸν ἀγνοοῦντες τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτὴν καὶ ἐξερχόμενοι ζητοῦντες προστασίαν ἡ δι’ ἀλλας ἀνάγκας των, συγελαμβάνοντο ώς ὕποπτοι καὶ δέσμιοι ἀπεστέλλοντο εἰς Ἀλβανίαν. Ἐκορυφώθη πλέον δ φόδος καὶ δ τρόμος τῶν κατοίκων εἰς βαθὺδὲν τελείας ἀπογγάσεως. Οἱ κάτοικοι ἀδιαφοροῦντες πλέον διὰ τὴν περιουσίαν τῶν καὶ θέλοντες νὰ σώσωσι μόνον τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν τῶν, συγεκεντρώθησαν ἀνὰ πέντε - δέκα οἰκογενίεις εἰς ωρισμένας οἰκίας ἀφήγοντες πλέον εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βαρβαρικῶν Ἰταλικῶν στιφῶν ὅλας τὰς περιουσίας τῶν. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω συλληφθέντες καὶ ἀ-

παχθέντες ώς δῆθεν ἔνοχοι προύχοντες καὶ λοιποὶ κάτοικοι ἀνέρχονται εἰς 20 (εἴκοσι) περίπου. Ἀλλὰ ἐπέπρωτο οἱ κάτοικοι νὰ δοκιμάσωσιν καὶ ἑτέραν σκληροτέραν ωμότητα.

Βλέποντες οἱ Ἰταλοὶ ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα περιεκύκλωσαν αὐτοὺς ἐν Κονίτσῃ διέταξαν τοὺς κατοίκους νὰ ἔκκενωσοσι τὸ ταχύτερον τὴν πόλιν ἀπαντες καὶ παραλαμβάνοντες μεθ' ἑαυτῶν πᾶν ὅ,τι πολύτιμον καὶ χρήσιμον ἡδύγαντο νὰ φέρωσι, ἀναχωρήσωσι δι' Ἀλβανίαν μὲ πρόγραμμα κατευθύνσεως καὶ συγκεντρώσεως αὐτῶν εἰς Τεπελέγι.

Ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις καὶ πραγματοποίησις τῆς σκληρᾶς αὐτῆς καὶ πρωτοφανοῦς διαταγῆς ἐθεωρεῖτο ἀδύνατος καὶ προσεπάθουν, ἐν τῇ ἀπογγώσει των, νὰ μὴ σπεύσουν ἐλπίζοντες εἰς τυχὸν ἀνάκλησιν αὐτῆς, δίδονται διαταγαὶ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν τὴν 14ην Νοεμβρίου εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὸν στρατὸν νὰ ἐκδιώξωσι βίᾳ τοὺς κατοίκους ἐκ τῶν οἰκιῶν των, οἵτινες καὶ ἔσπευσαν ἀμέσως ἀπὸ τῆς 12ης ὥρας νὰ ἐκτελέσωσι τὴν Διαταγὴν, διασπαρέντες ἔνοπλοι εἰς ὅλας τὰς οἰκίας καὶ ἐκβιάζοντες εἰς υψηλὴν τοὺς κατοίκους μὲ τὰς λέξεις «Ρόμπα ἐ βίᾳ».

Εἶναι ἀπερίγραπτον τὸ τὶ ἐπηκολούθησε τὴν στιγμὴν αὐτὴν. Μητέρες χωρὶς παιδιά, σύζυγοι χωρὶς συζύγους, ὅπου ἔκαστος εὑρέθη τὴν στιγμὴν ἔκεινην ἀρπάζεται καὶ σύρεται εἰς τοὺς δρόμους βίᾳ, κακοποιούμενος καὶ ὑβριζόμενος καὶ ὅλοι μαζὶ δδηγοῦνται ἀγεληδόν, πολλοὶ τῶν δποίων καὶ ἀσκεπεῖς ἢ ἀνυπόδητοι ἢ γυμνοὶ (φορτωμένοι μὲ ὅτι δν ἡδυνήθησαν νὰ παραλάβουν πεζοί) εἰς τὴν πρὸς Ἀλβανίαν ἄγουσαν κεντρικὴν δόδον.

Θέαμα ἀξιολύπητον σπαραξικάρδιον καὶ οἰκτρόν καὶ ἀπερίγραπτον. Γέροντες καὶ νήπια νωρισμένοι ἀπὸ τὰς οἰκογενείας των σπρώχνονται νὰ βαδίσουν. Ἀκαμπτοι οἱ τύραννοι εἰς τὰς φωνὰς καὶ ἐπικλήσεις τῶν δυστυχῶν κατοίκων, φωνάζουσι πρὸς αὐτοὺς μόνον τὴν λέξιν, «Βίᾳ, βίᾳ». Ὁ δρόμος εἰς μῆκος τριῶν περίπου χιλιομέτρων καλύπτεται ἀπὸ διωκομένους ἀγεληδόν κατοίκους καὶ δδηγουμένους ὡσεὶ πρόβατα ἐπὶ σφαγὴν. Ἄμα δὲ τὴ δλοκληρωτικὴ ἔξωσει τῶν κατοίκων αἱ χιλιάδες τοῦ Ἰτα-

λικοῦ στρατοῦ εἰσήλασαν εἰς τὰς ἀγοικτὰς καὶ ἐρήμους πλέον οἰκίας συμπληροῦντες τὴν λεηλασίαν καὶ τὴν καταστροφὴν τῶν ἐναπομειγάντων ἐν αὐτοῖς. Τὰ μὴ μετακινούμενα ἔπιπλα κατεστρέφοντο. Πολλοὶ τῶν διωκομένων οὕτω κατοίκων ἐπωφελούμενοι τοῦ ἐπελθόντος σκότους τῆς νυκτὸς καὶ συγχύσεως τῶν Ἰταλῶν λόγω τῆς ἥττης των, διέφυγον διὰ τῶν ἐλῶν καὶ ποταμῶν καὶ μὲ κίνδυνον νὰ πνιγῶσι, πρὸς Ἑλληνοκατεχόμενα χωρία. Οἱ λοιποὶ ὅμως δδηγήθησαν εἰς Ἀλβανικὰ μέρη πολλοὶ τῶν δποίων μάλιστα καθ' ὅδὸν ἐλεηλατήθησαν παρ' Ἰταλῶν καὶ Τουρκαλβανῶν. Ἐκ τῶν δδηγηθέντων εἰς Ἀλβανίαν ἐπέστρεψαν πολλοὶ μετὰ τὴν κατάληψιν τῶν Ἀλβανικῶν μερῶν. Ἐκρατήθησαν ὅμως ὡς ὅμηροι ἢ αἰχμάλωτοι 15 περίπου οἰκογένειαι μετὰ πολλῶν ἐτέρων τῆς ἐπαρχίας τῶν δποίων ἀγνοεῖται ἢ τύχη μὴ συμπεριιλαμβανομένων εἰς τούτους τῶν ἀπαχθέντων 20 προυχόντων. Τὴν νύκτα τῆς 15ης πρὸς 16ην Νοεμβρίου οἱ Ἰταλοὶ ἐγκαταλείποντες τὴν πόλιν Κονίτσης ἐπυρπόλησαν τὰ καταστήματα τῆς ἀγορᾶς τῆς πόλεως, ἀφοῦ προηγουμένως διήρπασαν πλεῖστα τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμπορευμάτων ὅτινα μεταφέροντες δι' αὐτοκινήτων τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ καὶ ὑποζυγίων ἐπώλουν εἰς Λεσκοβίκιον καὶ ἄλλας Ἀλβανικὰς πόλεις.

Παθόντες ἐκ τῶν ἀνω ὡμοτήτων εἶναι ὅλαι αἱ ὑπερτετρακόσιαι οἰκογένειαι τῆς πόλεως ὡς ἢ συνημμένη τῇ παρούσῃ διοικαστικὴ αὐτῶν κατάστασις.

Ἐν Κονίτσῃ τῇ 30 Μαρτίου 1941

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος: Γεώρ. Γουσγούνης.

Τὰ μέλη: Δημ. Παπαϊωαννίδης, Βασ. Χ. Φλώρος, Νικ. Πηγαδᾶς, Χρ. Χατζηρούμπης.

Οι Δ)νται Σχολείων: Μ. Μέντζος, Ἀγγελικὴ Φλώρου, Ὁλγα Λούδα, Νικ. Κατσικόπουλος.

Η Ἐπιτροπὴ Ἀποκατασεως Προσφύγων Πρόδρ. Ἐγνεπίδης, Ιορδ. Ἀθανασίου

Οι ἐκπρόσωποι τῆς Μουσουλμανικῆς μειονότητος καὶ τῶν Ἀλβανῶν ὑπηκόων.

Ἀθανάσιος Πάντος

ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Στις 9 Οκτωβρίου πέθανε δ συμπατριώτης μας Κλέαρχος Κωνσταντίνου Παπαδιαμάντης.

Γεννήθηκε το 1903 στην Κόνιτσα, όπου και μεγάλωσε. Έργαστηκε στην άρχη στά Γιάννινα κι άργότερα στην Αθήνα, όπου και πέθανε ζγαμος. Τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του ἀρρωστος ἔμεινε καθηλωμένος στὸ σπίτι του. "Οσο στὰ νεανικά του χρόνια ἔδειχνε ἀτίθασος, τόσο μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων ἡ σκέψη του ἀποχτοῦσε ὠριμότητα κι ἀντιμετώπιζε τὴ ζωὴ μὲ μιὰ φιλοσοφικὴ διάθεση, διείσδυσης στὰ πράγματα καὶ τὰ γεγονότα.

Τὸν τελευταῖο καιρό, κυριαρχοῦνταν ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς του ἡλικίας καὶ τὸν πλημμύριζε ἡ Ἰδέα τῆς ἀξιοποίησης τῆς Κόνιτσας πρᾶγμα ποὺ τὸν δόδηγησε τελικὰ νὰ διαθέσει στὸ Δῆμο Κονίτης ποσὸ δραχμῶν 750.000, μὲ τὸ δόποιο ἀρχισε ἡ κατασκευὴ τοῦ τουριστικοῦ περιπτέρου στὰ Πλατάνια τῆς Κόνιτσας.

Ἡ καλὴ αὐτὴ ἀρχὴ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα, νὰ δώσει ἔνα πλούσιο νόημα καὶ περιεχόμενο στὴ ζωὴ του.

Τὰ σχέδια τοῦ περίπτερου, κι ἔπειτα οἱ φωτογραφίες τοῦ χτίριου ὅπως σιγά - σιγά ἀνυψώνονταν στὴν πλαγιὰ τῶν Πλατανίων, πυρπόλησε πραγματικὰ τὴ φαντασία του καὶ τὴ συγκίνησή του, ἔτσι ὥστε στὸ τέλος ἀποφάσισε νὰ διαθέσει τὸ σύνολο σχεδὸν τῆς ἀξιόλογης περιουσίας του γιὰ τὴ δημιουργία ἐνὸς ίδρυματος ποὺ θὰ φέρει τὸν ονομά του, θὰ ἔδρεύει στὴν Κόνιτσα καὶ θὰ ἔχει σὰ σκοπὸ τὴν ἐκπολιτιστικὴ ἀνάπτυξη τῆς Κόνιτσας. Ἡ διαθήκη του ποὺ ἀνοίχτηκε στὸ Πρωτοδικεῖο Αθηνῶν τὴν 23) 10) 80, εἶναι ἔνα ὑπόδειγμα σωστῶν ὑποδείξεων καὶ κατευθύνσεων, ποὺ ὁ φιλοσοφημένος πιὰ Κλέαρχος Παπαδιαμάντης, πρὶν ικλείσει γιὰ πάντα τὰ μάτια του, προσπαθώντας νὰ συγκεκριμενοποιήσει τὸ δραμά του, δίνει σ' αὐτοὺς ποὺ θὰ ἀναλάβουν τὴν Διοίκηση τοῦ ίδρυματος.

Τὸ περιοδικό μας, ἡ παροικία τῶν Κονιτσιωτῶν τῆς Αθήνας κι ὁ λαὸς τῆς Κόνιτσας, μπροστὰ σ' αὐτὴ τὴ ΓΕΝΝΑΙΑ χειρονομία, τοῦ ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ τοῦ μεγάλου εὔεργέτη τῆς Κόνιτσας, δὲ θρίσκουν λόγια νὰ ἐκφράσουν τὴν ΑΠΕΡΑΝΤΗ συγκίνησή τους κι εὐγνωμοσύνη τους, θεωρώντας πῶς ἡ μνήμη του, ἡ ΑΓΑΘΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ, τὸ Γενναῖο παράδειγμά του καὶ τὸ ὑψηλὸ δραμα μετὰ τὸ θάνατό του, δὲ θὰ εἶναι μόνο αἰώνια, ἀλλὰ συνοδεύοντας κάθε θῆμα προκοπῆς τῆς πατρίδας του Κόνιτσας θὰ εἶναι προσδιοριστικὰ τῆς σωστῆς, εὐγενικῆς, σύγχρονης, πραγματικὰ χωρὶς ἰδιοτέλεια ἀντιμετώπισης τοῦ καθήκοντος δλων μας ἀπέναντι, στὴν ἔγκαταλειπόμενη ἴδιαίτερη πατρίδα, καὶ τοὺς ἔχοντες ἀμεση ἀνάγκη συνδρομῆς συμπατριώτες μας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΔΗΜΟΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

Ἄρ:θ. Πρωτ. 2350

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο τοῦ Δήμου Κόνιτσας, ποὺ συνῆλθε ἐκτάκτως μόλις πληροφωρήθηκε τὸ θάνατο τοῦ Δωρητοῦ τοῦ Δήμου μας

ΚΛΕΑΡΧΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ

Ψηφίζει:

1) Νὰ ἐκφραστοῦν τὰ συλλυπητήρια τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβου-

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Φούρκα 'Οκτ. '80

Πρὸς

Τὴν Συντακτικὴν Επιτροπὴν

τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα»

Αχαρνῶν 208 'Αθήνα

Αγαπητοί μου συγεπαρχιώτες

Γιὰ τὴν πρωτοδουλία τῆς ἐπανέκδοσης
τοῦ περιοδικοῦ σας, σᾶς συγχαίρω θερμό-
τατα. Πλούσιο τὸ περιεχόμενο καὶ ἀρίστη
ἡ ἐμφάνισή του.

Εἶναι τὸ μόνο δημοσιογραφικὸ δργανο
τῆς ἀκριτικῆς μας περιοχῆς, ὅπου ὑπηρέ-
τησα σὰν στρατιώτης καὶ δάσκαλος πρὶν
40 χρόνια, στὸ δποῖο θὰ προβάλουμε τὰ
καυτά, τὰ καίρια καὶ δίκαια προβλήματα
τῶν χωριῶν μας καὶ πιστεύω, πώς μονά-
χα ἔτσι θὰ μᾶς προσέξῃ ἡ Πολιτεία καὶ
θὰ προβῇ στὴ θεραπεία των, μὲ δήματα
λαγοῦ καὶ ὅχι χελώνας.

Μὲ ὑπερβολικὴ χαρὰ εἶδα, ὅτι στὸ ἐ-
κλεκτό σας ἐπιτελεῖο, συμμετέχει καὶ δ
πρὶν 48 χρόνια συμμαθητὴς καὶ συνάδελ-
φός μου μετέπειτα Π. Κυπαρίσσης.

Γιὰ τὰ ὅσα ὅμως μᾶς γράψει στὸ τεῦ-
χος 8-9, σελ. 108 τοῦ περιοδικοῦ σας, τὸν
πληροφορῶ, ὅτι μετὰ τὸν τραυματισμὸ στὶς
2.11.40 τοῦ συμπολεμιστοῦ μου Κ. Δαβά-
κη συν)ρχη, στὸ ὄψιμα Προφητηλία -
Φούρκα, τὴ διοίκηση τοῦ λόχου ἀνέλαβε
ὅ ταγ)ρχης Καραβίας καὶ ὅχι δ ὄπολ) γὸς
Αλέξ. Διάκος.

Αὐτὸς θυσιάστηκε ἥρωικὰ τὴν 1-11-40
γιὰ τὴν κατάληψη τοῦ ὄψιματος Τσιού-
κα - Φούρκας, ποὺ βρίσκεται Ν.Α. τοῦ χω-
ριοῦ μας, ἐνῷ δ Προφητηλίας βόρεια.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ ἐγγράψετε συ-
δρομητή. Τὸ θαυμάσιο αὐτὸ περιοδικό, πρέ-
λίου ιστοὺς συγγρεμεῖς του.

2) Νὰ κατατεθοῦν εἰς μνήμην του δρχ.
5.000 ισθ Γηροκομεῖο Κόνιτσας.

3) Νὰ φαλεῖ τετταράκονθήμερον μνη-
μέσυνον στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ 'Αγίου
Νικολάου Κόνιτσας, ισθ δποῖο θὰ παρα-
τεῖται δ Δήμαρχος καὶ τὸ Δημοτικὸ Συκ-
ριόλιο.

4) Νὰ δημοσιευθεῖ τὸ ψήφισμα στὸν πα-
τικὸ Τύπο ικανὸ σταλεῖ καὶ στοὺς οἰ-
κείους ποὺ.

Ο Δήμαρχος

Ο Πρόεδρος

Τὸ Δημ. Συμβούλιο

πει γὰρ γίνη κτῆμα ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ
συγεπαρχιωτῶν μας.

Μὲ πατριωτικὴ ὀγάπη

(Χρῆστος Ξ. Εξάρχου συ) χος δάσκαλος)

Κύριε Διευθυντά,

Ἐλαβα τὰ πρῶτα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ
σας «ΚΟΝΙΤΣΑ» καὶ σᾶς εὐχαριστῶ πο-
λὺ.

Δὲν σᾶς χρύσῳ ὅτι τὸ Περιοδικό σας μὲ
συγεκίνησε.

Μὲ συγδέουν μὲ τὴν Κόνιτσα παιδικὲς
ἀναμνήσεις. Στὴν Κόνιτσα τελείωσα τὸ
Γυμνάσιο. Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὰ γέα που
γράφετε ἀπ' τὴν ἴδιαίτερη πατρίδα μου τὸ
Δίστρατο.

Σᾶς στέλνω μιὰ φωτογραφία τοῦ χω-
ριοῦ γιὰ δημοσίευση ἀν εἶγαι δυνατόν.

Εὔελπιστῷ ὅτι ἡ φωνή σας θὰ ἀκουστῇ.
Πρέπει νὰ ἀξιοποιηθῇ τουριστικῶς ἡ πε-
ριοχὴ μέχρι τὴν Μπότζια - Βασιλίτσα Δι-
στράτου. Νὰ διαπλατυνθῇ καὶ ἀσφαλτο-
στρωθῇ ὁ δημόσιος δρόμος Κονίτσης Δι-
στράτου πρὸς Γρεβενά.

Ἐτσι θὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία σὲ πολλοὺς δι-
κούς μας καὶ ξένους νὰ ἀνεβοῦν μέχρι τὸ
Δίστρατο γιὰ νὰ ἀπολαύσουν τὰ «έλβετ-
κὰ» καὶ «αύστριακά» τοπία, τὴν ἄγρια με-
γαλοπρέπεια τῆς φύσης μὲ τὰ πανύψηλα
πεῦκα, τὰ ποτάμια, τὰ ρυάκια καὶ τὰ γάρ-
γαρα νερά.

Μὲ φιλικοὺς χαιρετισμοὺς

ΙΩΑΝΝΗΣ Ε. ΠΙΣΠΑΣ

Διευθυντὴς 'Υπουργείου Εξωτερικῶν

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ «ΚΟΝΙΤΣΑ»

Πήραμε τὶς παρακάτω προσφορὲς τῶν
συμπατριωτῶν μας καὶ τοὺς εὐχαριστοῦμε
θεριμὰ γιὰ τὴ στήριξη τοῦ περιοδικοῦ.

Χρήστος Πίσπας δρχ. 5.000

Δημήτριος Παρώντης » 2.000

Δ)νη Ξενοδοχ. «Στάνλεϋ» » 1.000

Κων)ντίνος Τσίλης » 1.000

Μερόπη Αδαμαντίδου » 1.000

Μιχ. Μηλίγκος » 500

Σωτ. Αναγνωστόπουλος » 500

(στὴ μνήμη Κ. Εύαγγέλου) » 500

Βαγγέλης Βουρδούκας » 800

Γιάννης Παπαμιχάλης » 600

Εύριπίδης Μόκας » 1.000

Ιωάννης Εξάρχου » 500

Γιάννης Σπανός » 1.000

Η Βιβλιοδήκη τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα»

Μὲ σκοπὸν νὰ κάγκουμε γνωστὴ τὴν πγευματικὴ δημιουργία τῆς ἐπαρχίας μας καὶ νὰ διαδώσουμε τὰ βιβλία τῶν ισυνεπαρχιωτῶν μας συγγραφέων μεταξὺ τῶν συμπατριωτῶν μας, συγκριτήσαμε τὴν «βιβλιοθήκη τῆς Κόνιτσας».

Απὸ τὸ γριαφεῖο τοῦ περιαδικοῦ μας θὰ διαθέσουμε στοὺς ἀναγγωτούς μας, καὶ σὲ ὅλους ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ τὰ βιβλία τῶν συγγραφέων ποὺ καταγονται ἀπὸ τὴν ἐπαρχία τῆς Κόνιτσας. Επίσης οὐκὶ τὰ βιβλία φίλων τῆς ἐπαρχίας μας, ποὺ τὸ περιεχόμενό τους ἀναφέρεται στὸν τόπο μας.

Ἡ τιμὴ τῶν βιβλίων καθαρίζεται ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς καὶ ἀπὸ τοὺς ἑκδοτούς οἶκους. Εμεῖς θὰ τὰ διαθέσουμε στὴν τιμὴ αὐτὴ καὶ θὰ τὰ στέλνουμε καὶ ταχυδρομικῶς στὴν ἐπαρχία χωρὶς ἐπιβάρυνση τοῦ λαγιαριστῆ γιὰ τὰ παχυδρ. τέλη.

Απὸ τὸν πρῶτο κατάλογο ποὺ δίνουμε στὴ δημοσιότητα, γνωρίζουμε ὅτι λειποῦν παλλοὶ ἀξιόλογοι συμπατριῶτες μας συγγραφεῖς. Μὲ αὐτοὺς θὰ ἐπικοινωνήσουμε σύντομα. Επίσης καλοῦμε καὶ τοὺς συμμαπτριῶτες μας ποὺ ἔχουν γράψει βιβλία οὐκὶ μᾶς εἶναι ἀγνωστοὶ νὰ ἐπικοινωνήσουν μαζὶ μας γιὰ τὸ σκοπὸν αὐτό.

Μὲ τὴν ισγιαρότητη τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Κόνιτσας» προωθοῦμε ἔνων ἀπὸ τοὺς βιβλιούς σκοποὺς τοῦ περιαδικοῦ μας, ποὺ εἶναι ἡ προσολὴ τῆς ἐπαρχίας μας καὶ κάγκουμε περισσότερο γνωστοὺς τοὺς διηκούς μας πγευματικούς ἀνθρώπους καὶ τὰ ἔργα τους στὸ πλατύ Ικανὸ τῆς ἐπαρχίας μας.

Ἐλπίζουμε ὅτι ὅλοι οἱ συμπατριῶτες μας θὰ διηθήσουν γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς προσπάθειας αὐτῆς.

ΑΔΑΜΟΥ ΤΑΚΗ

- 1) Ἰστορίες τῆς Ἀντίστασης (διηγήματα) Γ' ἑκδοση δρχ. 120.
- 2) Τὸ Λαϊκὸ ηραγούδι τῆς ἀντίστασης, δρχ. 300.
- 3) Η λογοτεχνικὴ κληρονομιά μας, Βιβλίο Α' πεζογράφοι, δρχ. 200.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΗ ΠΑΝΤΕΛΗ

- 1) Η Δασκαλίτια (διηγήματα), δρχ. 40.
- 2) Δισταγμοὶ (Ποιῆματα), δρχ. 40. (Ο συγγριαφέας διαθέτει τὰ ἔσοδα γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ περιαδικοῦ μας).

ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗ

- 1) Παῖδαριοῦ Ἀνατομή, δρχ. 200.
- 2) Ὁρευοὶ καὶ μεθόριοι, δρχ. 200.
- 3) Ἀναζητώντας τὶς καπαθόλες, δρχ. 150.
- 4) Βασικοὶ ὄντα πτυχιακοὶ στόχοι (Ἀναπτυξη ἐπαρχίας Κόνιτσας), δρχ. 150.
- 5) Ἐγκαῖη (μυθιστόρημα), δρχ. 150.
- 6) Οὐρλιαχὸ (μυθιστόρημα), δρχ. 150.

ΜΑΚΗ ΒΑΣΙΛΗ

- 1) Σορανέλλα (Ἡπειρώτ. διηγήματα), δρχ. 150.
- 2) Ἀκριτικὰ δημοσικὰ ηραγούδια, δρχ. 300.
- 3) Διγενής Ἀκρίτας, δρχ. 300.

ΜΑΡΤΣΕΚΗ ΜΙΧ.

- 1) Κώδικας Καινοτικοῦ Δικαίου (ΕΟΚ), δρχ. 700.

ΠΑΝΟΥ Θ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

- 1) Ταξιδιώτερο γύρω ἀπὸ τὴν γῆ, σελ. 478, δρχ. 350.
- 2) Τὸ Χρυσοχώριο (διατκευὴ ἔργου τοῦ Τσόκων), σελ. 120, δρχ. 120.
- 3) Τὸ ηράγωνο Πιράγας - Βαρισοδίας - Βουδαπέστης, σελ. 320, δρχ. 350.

ΠΑΠΑΓΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝ.

Τὸ πάπιγκο, δρχ. 200.

ΡΑΓΓΑ ΣΩΚΡΑΤΗ

- 1) Τι λέει ὁ Μάρκος γιὰ τὴν Ἐλευθερία καὶ τὴν Δημοκρατία, δρχ. 280.
- 2) Τι λέει ὁ θύλακος Λέων γιὰ τὸ Στάλιν, δρχ. 150.

ΤΟΥΦΙΔΗ ΣΩΤΗΡΗ

Η Κόνιτσα καὶ χωριά τῆς (Τουριστικὸς διηγήματος), δρχ. 140.

ΦΡΩΝΤΖΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Η παιδεία στὴν Πυρισόγιανη ἐπὶ Τουρικορατίας, δρχ. 130.

Νέα ἀπ' τὴν πατρίδα

Ιερόσυλοι

"Ἄγνωστοι, κατὰ τὰ πέλη τοῦ περασμένου Αὔγουστου, ὀποπειράθηκαν νὰ ἀρπάξουν τὴν παλαιὰ μεταβυζαντινὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας ἀπὸ τὸν ικεντρικὸ Ναὸ τοῦ χωριοῦ Ἀετομηλίτσα. Καὶ ἐνῶ τὴν εἶχαν ξεβιδώσει ἀπὸ τὴν θέση τῆς πὴν ἔγκατελειψαν στὸ δάπεδο καὶ ἔφυγαν, διότι εἶχαν ἀρχίσει νὰ γαυγίζουν δυνατὰ οἱ σκύλοι τοῦ χωριοῦ καὶ φοβήθηκαν προφανῶς μήπως συλληφθοῦν. Τώρα ἡ εἰκόνα βρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Τὴν πῆραν μαζί τους φεύγοντας γιὰ τὰ χειράδια οἱ κάτοικοι τῆς Ἀετομηλίτσας.

Τιμὴ σὲ συμπατριώτη μας

'Επίσημη δεξίωση ἐπεφύλαξε ἡ "Ἐνωση Ξενοδόνων Ἰωαννίνων στὸ ξενοδοχεῖο ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ στὸν συμπατριώτη μας Πρόεδρο τῆς Ἐργατικῆς Ἐστίας κ. Ναπολέοντα Μπάρκην γιὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσει διὰ τὴν συμβολήν του στὴν οἰκονομικὴ καὶ τουριστικὴ ικίνηση τῶν Ἰωαννίνων καὶ τῆς Ἡπείρου γενικὰ μέσω τῶν δημαρχικῶν ἐκδραμῶν ποὺ διοργανώνει ἡ Ἐργατικὴ Ἐστία ικάθε καλοκαίρι πρὸς τὰ μέρη μας. Στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ παρευρέθησαν οἱ κ. Δήμαρχος Ἰωαννίνων, Βουλευτὴς Ἰωάννου, τέως Βουλευτὴς Καλογιάννης καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Τὸν κ. Μπάρκη προσεφώνησε καὶ εὐχαρίστησε ὁ Πρόεδρος τῶν Ξενοδόχων κ. Λύτσικας καὶ αὐτὸς διηταπάντησε καταλλήλως.

Παρετέθη ἐπίσης καὶ πλούσιο γεῦμα.

Ἡ πορεία πῶν ἔργων

Τὴν 1-10-80 ὁ Νομάρχης κ. Φωτόπουλος συναδευόμενος ἀπὸ διάφορους προϊσταμένους καὶ διευθυντὰς τῆς Νομαρχίας ἀφίχθη στὴν Κόνιτσα καὶ προήδρευσε συσκέψεως κατὰ τὴν ὁποία ἔξετάσθηκαν διάφορα τοπικὰ ζητήματα. "Ἐλαθαν μέρος σ' αὐτὴ καὶ οἱ κ.κ. Δήμαρχος, Πρόεδροι Κοινωνήτων Μολυβδοσκεπάστου, Ἀηδονοχωρίου, Πηγῆς, Ἀετόπετρας, Ἡλιόρρωχης, Καθασίλων, Μολίστης καὶ Λυκόρρωχης, ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος κ. Χαρ. Σκουφιας καὶ οἱ Πρόεδροι Γεωργ. Συνεταιρισμῶν, Κυνην., Συλλόγου, Ἐξωραϊστικοῦ καὶ Ἀγροτικοῦ.

Ο κ. Νομάρχης ἀφοῦ ἀκουσε τὰ διάφορα αἰτήματα καὶ ζητήματα ἐκράτησε σημειώσεις καὶ σὲ πολλὰ ἔδωσε ἅμεσες λύσεις. Στὸ δρόμο πρὸς Λουτρὰ Καθασίλων ἔγιναν 25 τεχνικὰ ἔργα καὶ συνεχίζονται οἱ ἔργασίες. Καὶ γιὰ τὸ δρόμο Κονίτσης - Διστράτου ὁ κ. Νομάρχης ὑπεσχέθη πῶς θὰ βελτιωθεῖ ἡ ικατάστασή του. Γιὰ τὸ δημαρχιακὸ μέγαρο εἶπε δτὶ θὰ συνεχι-

σθεῖ καὶ θὰ προστεθεῖ καὶ δεύτερος ὄροφος. Τὸ ζήτημα ἡλεκτροφωτισμοῦ στὰ Γραβίτσια είναι λυμένο. Θὰ ἐπισπεφθεῖ ἡ κατασκευὴ τοῦ Παιδικοῦ Σταυθοῦ Κονίτσης, καὶ θὰ συνεχισθεῖ ἡ ὀποπεράτωση τῶν ὀχετῶν ὁμβρύων ὑδάτων καὶ τουριστικοῦ περιπτέρου. Ἐπίσης ὁ κ. Νομάρχης ἔδωσε ἐντολὴ νὰ ἔρθει μιὰ μπουλντόζα γιὰ νὰ ισοπεδώσει 15 οἰκόπεδα ποὺ θὰ δοθοῦν σὲ ἀστέγους.

Ἐγκαίνια οἰκοτροφείου

Τὴν Κυριακὴ στὶς 5-10-80 ἔγιναν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ οἰκοτροφείου Θηλέων τῆς Μητροπόλεως μας ποὺ φέρνει τὴν ὀνομασία «ΑΓΙΑ ΜΑΚΡΙΝΑ» καὶ χτίστηκε στὴν ἐπάνω Κόνιτσα σὲ οἰκόπεδο ποὺ δώρησε ὁ σεβάσμιος γέροντας κ. Χαράλαμπος Βαρδάκης. Τὸ ὅλο ἔργο ἐκάστισε 8 ἑκατομμύρια ἀπὸ τὰ δηποῖα 1.500.000 διέθεσε τὸ Νομαρχιακὸ Ταμείο καὶ 6.500.000 διάφοροι δωρητές. Θὰ στεγάζωνται σ' αὐτὸ 30 - 35 μαθήτριες οἰκότροφοι καὶ τὸ ἰδρυμα θὰ είναι, ὅπως εἶπε καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεβαστιανὸς στὴν ἐμπνευσμένη δημιουργία του, φυτώριο καὶ ικυψέλη γιὰ τὴν ἀνάδειξη στελεχών ικινωνικῆς καὶ φιλανθρωπικῆς δραστηριότητος.

Στὴν τελετὴ παρευρέθηκαν: ὁ Υποδιοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας, ὁ Αν. Δ) τὴς Χωρικῆς Ἡπείρου, ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν Ἰωαννίνων, ὁ Διευθυντὴς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ φυσικὰ οἱ τοπικὲς ἀρχὲς τῆς Κόνιτσας καὶ πολὺς κόσμος.

Ἐκδρομὲς

Ἐκδρομεῖς ἀπὸ τὸ χωριὸ Δροσοπηγὴ (Μπελκαμένη) τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ἐπεσκέφθησαν τὸ χωριὸ Πληκάτι, οἱ κάτοικοι τοῦ δηποίου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος κ. Ἀπ. Παπανότη, τοὺς ἐπεφύλαξαν θεριμὴ ύποδοχὴ καὶ φιλοξενία.

"Ολοι οἱ κάτοικοι τῆς Δροσοπηγῆς κατάγονται ἀπὸ τὸ Πληκάτι διότι γύρω στὰ 1840 οἱ προπαπποῦδες πων ικαταδιωκόμενοι ἀπὸ τοὺς γείτονές των Τουρκαλβανούς μετανάστευσαν στὴ Δυτ. Μακεδονία καὶ ἴδρυσαν τὴν Μπελκαμένη (τώρα Δροσοπηγὴ) ἔξω ἀπὸ τὴν Φλώρινα. Οἱ ἐκδρομεῖς ἔφεραν καὶ διάφορα βιβλία καὶ εἰκόνες ως συμβολικὰ δῶρα πρὸς τὴν Κοινότητα καὶ τὸ Σχολεῖο τοῦ Πληκατίου.

— ● —
Στὶς 10-10-80 ἐπεσκέφθησαν τὴν Κόνιτσα ἐκδρομεῖς τῆς Ἐθνικῆς Ἐνώσεως Ἀναπήρων - Θυμάτων Πολέμου Θεσσαλονίκης καὶ κατέθεσαν στέφανο στὸ Ἡρῶ τῆς πλατείας. Τοὺς ύπεδέχθησαν δημάρχος κ. Γικότζος, δ. Ἐπιθεωρητὴς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Φούντας, δ. λοχαγὸς κ. Φερεντίνος ἐκ μέρους τοῦ ὀπουσιάζοντος διοικητοῦ τοῦ 583 τάγματος καὶ ἄλλοι ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν καὶ τοὺς ἐδεξιώθη-

σαν εἰς τὴν Λέσχην Ἀξιωματικῶν.

Σύντομα θὰ ἀποκτήσουν αὐτόματα ἀστικὸ τηλεφωνικὸ δίκτυο τὰ χωριά Καλλιθέα καὶ Ἡλιόρραχη.

‘Ο καιρὸς

Στὶς 11-10-80 ξημέρωσε καὶ τὸ πρῶτο χιονάκι στὶς κορυφές τοῦ Σμόλικα, τοῦ Γράμμου καὶ τῆς Γκαμήλας καὶ ξαναχιόνισε πάλι στὶς 13-10-80.

Διεκόπη προσωρινά, λόγω κατολισθήσεων ἀπὸ τὶς καταρρακτώδεις βροχές, ἡ συγκοινωνία μὲ τὰ χωριά: Πάδες, Ἀρματα καὶ Δίστρατο.

‘Αρχαιρεσίες

“Υστερα ἀπὸ διεξαγωγὴ ἀρχαιρεσιῶν ἔξελέγησαν: Πρόεδρος τοῦ Ἀθλητικοῦ καὶ Μοσφωτικοῦ Συλλόγου «Πίνδος» ὁ γιατρὸς Ικ. Δημ. Παπαϊωαννίδης, Ἀντιπρόεδρος ὁ Ικ. Ἀπόστολος Χατζηρούμπης, Ἐφορος ἡ Γεν. Ἀρχηγὸς ὁ Ικ. Νικ. Θ. Τσιαλιαμάνης, Γεν. Γραμματέας ὁ Ικ. Ἀπόστ. Μ. Φασούλης, Ταμίας ὁ Ικ. Βασίλ. Κίτσιος καὶ μέλη τοῦ Διοικ. Συμβουλίου οἱ Ικ. Νικ. Ι. Τσιαλιαμάνης καὶ Βασίλ. Ἀλ. Γιαννούλης.

Τρομερὴ ἀνεμοθύελλα ἐνέσκηψε στὴν Κόνιτσα τὴν νύχτα τοῦ Σαββάτου πρὸς Κυριακὴν 18 - 19 Ὁκτωβρ. 80. Προκάλεσε ἐλαφρὲς ζημίες σὲ στέγες καὶ πλημμύρισαν ἴσογεια καὶ ύπόγεια. Προξενήθηκαν φθορὲς σὲ τρόφιμα κλπ. Τοῦ Βασιλ. Γαϊτανίδη π.χ. τοῦ παρέσυρε τὸ νερὸ 1500 κιλὰ σιτάρι. Χώματα ποὺ κατολισθησαν ἐπίσης ἔξω στὴν Τοπόλιτσα στὴν ἔθνικὴ ὁδὸ τὴν ἀπέκλεισαν καὶ τὰ αὐτοκίνητα περνοῦσαν προσωρινὰ γιὰ λίγες μέρες ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὴν Κόνιτσα.

‘Η ΥΕΝΕΔ ἀνακοίνωσε ὅτι σύντομα θὰ ἔγκαταστήσει νέο καὶ καλὸ ἀναμεταδότη στὴν περιοχὴ μας. Εἴθε νὰ κάνει τὸ ՚διο καὶ ἡ EPT διότι αὐτὸς ποὺ ύπάρχει εἶναι τῆς ικανιᾶς ὕρας.

‘Απὸ τὶς ἀρχὲς μέχρι τὰ τέλη Ὁκτωβρίου λειτούργησε στὴν Κόνιτσα μεταβατικὴ Σχολὴ κοπτικῆς - ραπτικῆς στὴν ὅποια παρηκολούθησαν μαθήματα 17 ἀγρότισσες.

Στὶς 23-10-80 ἐπεισέφθηκαν τὴν Κόνιτσα οἱ απουδαστὲς τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν διοικητὴν αὐτῆς Ικ. Νικόλαον Παπαδάκην.

‘Ο Ἐμποροεπαγγελματικὸς Σύλλογος Κονίτσης ἀπέστειλε πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Ἐργατικῆς Εστίας Ικ. Ναπολέοντα Μπάρκην εὔχαριστριο τηλεγράφημα διὰ τὴν διοργάνωση ἐκδαιμῶν τῆς Ἐργατ. Εστίας πρὸς τὴν Ἐπαρχία μας καὶ γενικὰ γιὰ

τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς τὴν Κόνιτσα.

‘Η μεγάλη ἔθνικὴ ἐπέτειος τοῦ Ἑλληνο-Ιταλικοῦ πολέμου τοῦ 1940, ἐορτάσθηκε στὴν Κόνιτσα μὲ τὶς ἀκόλουθες ἐκδηλώσεις.

‘Η πόλη σημαιοστολίστηκε καὶ φωταγωγήθηκε ἐπὶ τρεῖς ημέρες.

3η Δευτέρα στὶς 27-10-80 ἐψάλη ἐπιμημόσυνη δέση καὶ κατετέθηκαν στεφάνια ἀπὸ τοὺς μαθητὰς σλων τῶν Σχολείων καὶ ἰδρυμάτων στὸ Μαυσωλεῖο τῶν πεσόντων τοῦ 1940 στὸν “Αγιο Ἀθανάσιο”.

Τὴν 28-10-80 ἐψάλη ἐπίσημη Δοξολογία στὸν ιερὸ Ναὸ τοῦ Αγίου Κοσμᾶ καὶ τὸν πανηγυρικὸ τῆς ημέρας ἔξεφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας.

Ἐπακολούθησαν: Ἐπιμημόσυνη Δέηση καὶ κατάθεση στεφάνου στὸ Ηρώο τῆς Κεντρικῆς Πλατείας, παρέλαση τῶν σχολείων ικαὶ ἰδρυμάτων ικαὶ τμημάτων Στρατοῦ πρὸ τῶν ἐπισήμων καὶ δεξίωση στὸ Δημαρχεῖο.

Τὸ ἀπόγευμα οἱ μαθητὲς καὶ οἱ μαθήτριες τῶν Λυκείων καὶ Γυμνασίων χόρεψαν ἔθνικούς χοροὺς στὴν Κεντρικὴ Πλατεῖα.

Οι προτομὲς Δασάκη — Διάκου

Στὸν Προφήτη Ἡλία Φούρκας ἔγιναν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῶν προτομῶν τοῦ συν) ρχη Κ. Δασάκη καὶ τοῦ ἀνθ) γοῦ Ἀλ. Διάκου.

Σπήν τελετὴ παρέστησαν ὁ Νομάρχης κ. Φωτάπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωρ)κῆς συμπατριώτης μας Ικ. Ἀργιάννης, οἱ ὄλλες πολιτικὲς καὶ στρατιωτικὲς ἀρχὲς καὶ πολὺς ικόσμος.

“Οπως εἶναι γνωστὸ ὁ συνταγματάρχης Δασάκης ἦταν διοικητὴς τοῦ ἀποσπάσματος Πίνδου στὸν πόλεμο τοῦ 1940 καὶ τραυματίστηκε στὴ μάχη τῆς Φούρκας ικατὰ τῶν Ιταλῶν, ἐνῶ ὁ ἀνθ) γὸς Διάκος ποὺ σκοτώθηκε τὶς πρῶτες μέρες τοῦ πολέμου στὴ Φούρκα εἶναι ὁ πρῶτος Ἐλληνας ἀξιωματικὸς ποὺ ἔπεισε στὸν ἐνδοξὸ πόλεμο τοῦ 1940.

Τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τοῦ Λυκείου καὶ τοῦ Γυμνασίου μας ενīαι ἐλλειπές δὲν ύπάρχουν οὔτε Λυκειάρχης, οὔτε Γυμνασιάρχης.

Σχετικὸ τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ικ. Γ. πουργὸ τῆς Παιδείας γιὰ τὴν πλήρωση τῶν κενῶν θέσεων ἀπέστειλε ὁ Μητροπολίτης μας Ικ. Σεβαστιανός.

‘Ο Ικ. Δημήτριος Ἀν. Τσάνος προσέφερε δραχμὲς 1.000 γιὰ συνδρομὴ καὶ ἐνίσχυση τοῦ περιοδικοῦ μας «ΚΟΝΙΤΣΑ».

Εἰς τὸ Γηροκομεῖον Κονίτσης κατέθεσαν ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Δημητρίου Μηλίγκου 1) Δημ. Τσίλης δρχ. 5.000, 2) Πασχάλης Βαρδάκης δρχ. 2.059.

Εἰς τὸ νέον Οἰκοτρ. Θηλέων «Η ΑΓΙΑ

ΜΑΚΡΙΝΑ» κατέθεσεν ἀντὶ στεφάνου εἰς μιήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Κλεάρχουδ Τιμολέων Παπαδιαμάντης δρχ. 5.000.

— ● —

Στὶς 28-10-80, ὁ Σύλλογος 'Υπαλλήλων τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων 'Αθηνῶν ἐπεικέφθησαν μὲν ἔκδρομικὸ πούλμαν τὸ χωριὸ Βούρμπιανη ὅπου τοὺς ξενάγησαν ὁ συνάδελφός των κ. Γιάνης Γιαϊλόγλου καὶ ἡ Βουρμπιανίτισσα σύζυγός του κ. Τασία.

'Ο πανοσιολογιώτατος πατήρ Παλαμᾶς Κουμάντος που τοὺς συνόδευε ἐτέλεσε τὴ θεία Λειτουργία καὶ Δοξολογία. Κατόπι ἐψάλη ἐπιμνημόσυνη Δέηση στὸ ἥρωο καὶ κατετέθησαν στέφανοι ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος, ἀπὸ τοὺς κ.κ. Διευθυντές τοῦ Γυμνασίου καὶ Δημοτ. Σχολείου καὶ ἀπὸ τοὺς κ.κ. Δημ. Γιανναρόπουλο Πρόεδρο τοῦ προαναφερθέντος Συλλόγου καὶ 'Ιωάν. Κρυστάλλη Γεν. Γραμματέα.

'Επακολούθησε δεξίωση καὶ γλέντι μὲ τοπικοὺς χορούς.

— ● —

'Επέστρεψαν ἀπὸ ταξίδι στὴ Βουλγαρία ὁ ικ. Ικαὶ ἡ κ. Σωτ. Τουφίδου, ὁ ικ. καὶ ἡ κ. Εύάγ. Πορφύρη καὶ οἱ κ.κ. Παν. Ζαχαρόπουλος καὶ Χαρ. Ντίνος.

'Αφίχθη καὶ ἐπέστρεψε πάλι στὴν 'Αθήνα ὁ κ. Εύθυμιος Νίκου ἀπὸ τὸ Δίστρατο.

'Ο ικ. 'Ανδρέας Κ. Νικολόπουλος καὶ ἡ σύζυγός του Ούρωνία ἀπέκτησαν ἀγοράκι, δόμοίως καὶ τὸ ζεῦγος 'Ιωάννης καὶ 'Αθηνᾶ Βλάχου.

Στὴ Βούρμπιανη ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ κ. 'Αποστόλου Νταλαγιώργου μὲ τὴν δίδα Σοφία Πολυζώη ἀπὸ τὶς Καρυές καὶ τοῦ κ. Χρήστου Δ. Χαλκιά μὲ τὴν δίδα 'Ελένη Σ. Χαλκιά ἀπὸ τὰ Δαλιανά. Στὴν Κόνιτσα ἐπίσης οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Ρίζου καὶ τῆς δίοις Βικτωρίας Παπαϊωάννου.

Τὴν 1-10-80 ἀπεβίωσε καὶ κηδεύτηκε στὰ Γιάννενα ὁ 'Ιωάννης Κ. Δούρβαρης αὐτοκινητίστης ἀπὸ τὴ Βούρμπιανη. Πέθανε ἐπίσης στὴν 'Αθήνα καὶ κηδεύτηκε στὴ Βούρμπιανη ἡ 'Ελένη σύζ. Λουκᾶ Δημάρατου. Στὴν Κόνιτσα ἀπεβίωσε στὶς 8-10-80 ἡ 'Ολυμπιάδα χήρα Κ. Μίσιου.

Τὸ ἔργο τοῦ ἀναδασμοῦ

Στὶς 6-9-80, στὴν αἴθουσα τοῦ Δημαρχείου Κονίτσης συγκροτήθηκε σύσκεψη στὴν ὁποίᾳ ἔλαβαν μέρος: ὁ Δήμαρχος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οἱ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων τοῦ λεκανοπεδίου Κονίτσης καὶ οἱ Πρόεδροι τῶν Συλλόγων καὶ Σωματείων τῆς πόλεως. Εἰσηγητής ὁ Δήμαρχος ικ. Σ. Γκότζος.

Μοναδικὸ καὶ φλέγον θέμα τὸ ζήτημα τῆς διαικοπῆς τῶν ἔργασιῶν ποὺ μεγάλου ἀρδευτικοῦ ἔργου τῆς πεδιάδος ποὺ μὲ δλεῖς τὶς παρατάσεις πρέπει νὰ τελειώσει στὶς 31-12-1980 γιὰ νὰ ἐπακολουθήσει ὁ

ἀναδασμός. Μέχρι σήμερα δὲν ἔχουν γίνει οὕτε οἱ μισές ἔργασίες.

'Επακολούθησε συζήτηση καὶ τελικὰ ἀπεστάλη τηλεγράφημα πρὸς τοὺς κ. κ. Πρόεδρο Κυθερίνησεως, ἀρμόδιους 'Υπουργούς, Βουλευτὰς τοῦ Νομοῦ καὶ Νομάρχην 'Ιωαννίνων, μὲ πὸ αἵτημα νὰ συνεχισθεῖ ἀδιάκοπα ἡ ἐκτέλεση τοῦ ἔργου διότι: ὁ κάμπος ἐγέμισε μπάζα, οἱ δρόμοι καὶ τὰ αὐλάκια κόπηκαν καὶ τὰ χωράφια μεταβλήθηκαν ἀπὸ ποτιστικὰ σὲ ξηρικά. 'Αποτέλεσμα, μείωση τῆς παραγωγῆς καὶ ζημία τῶν γεωργῶν.

Παράνομο ψάρεμα

Οἱ Π. Τ., Σ. Κ. καὶ Γ. Κ. συνελήφθησαν καὶ παρεπέμφθησαν ἀρμόδιως διότι κατελήφθησαν νὰ φαρεύουν παράνομα μὲ δυναμίτιδα στὸν ποταμὸ 'Αῶ, ἀπὸ ἀστυνομικὰ καὶ δασικὰ ὄργανα.

Εορτασμοί

'Εορτάστηκαν καὶ τὰ τελευταῖα καλοκαιρινὰ πανηγύρια μὲ γλέντια καὶ χορούς, στὸ Μοναστήρι Στομίου, στὴν 'Αγία Βαρβάρα, στὰ Καθάσιλα καὶ στὸ Μοναστήρι (Μπουτσιφάρι) Μολίστης, στὶς 8-9-80 (τῆς Παναγιοπούλας).

'Αποπερατώθηκε ἀρδευτικὸ ἔργο στὴν Κοινότητα 'Αρμάτων.

Αἰτήματα ἀγροτῶν

Στὶς 21-9-80 στὸ ιαφενεῖο Ζακόπουλου ὁ 'Αγροτικὸς Σύλλογος Κονίτσης πραγματοποίησε συγκέντρωση διαμαρτυρίας γιὰ τὸ σταμάτημα τῶν ἔργασιῶν τοῦ ἀρδευτικοῦ τῆς πεδιάδος, γιὰ τὴν 'Ιατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη τῶν ἀγροτῶν, συντάξεις πείνας καὶ ἄλλα αἰτήματα.

Μίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Θωμᾶς Μουλαΐδης. Παρευρέθηκε καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. Μωραΐτης.

Στὶς 23-9-80 ἐορτάσθηκε ἡ μνήμη τοῦ 'Αγίου Νεομάρτυρος 'Ιωάννου τοῦ ἐκ Κονίτσης. 'Ετελέσθη 'Αρχιερατικὴ θεία Λειτουργία εἰς τὸν ι. Ναὸν τοῦ 'Αγίου Κοσμᾶ καὶ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεβαστιανός ἔχειροτόνησεν εἰς ιερέα τὸν τέως ιεροδιάκονον κ. Χαράλαμπον Χατζῆν ὁ ὅποιος θὰ τοποθετηθεῖ, ὅπως πληροφορούμεθα ὡς ἐφημέριος Πυρσόγιανης, δεδομένου ὅτι ὁ ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ μέχρι σήμερον ιερέας τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ αἰδεσιμώτατος Παπαχρήστος Σχώρεμας ἐσυνταξιοδοτήθη.

Τοποθετήσεις — μεταθέσεις

Μεταπεθέντος εἰς τὸ Γυμνάσιο Κατερίνης τοῦ τέως Γυμνασιάρχου Κονίτσης κ. Χρήστου Κασουζίδου, ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὁ νέος τοιούτος κ. Παναγιώτης Μπραούζης μαθηματικός.

'Επίσης ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκηση τοῦ τάγματος 'Εθνοφυλακῆς Κονίτσης ὁ νέος διοικητὴς ταγματάρχης ικ. Κων/νος Παπανικολάου.